

Karawankenbote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 23.

Krainburg, den 8. April 1944.

4. Jahrgang.

Boljševiki more poljske delegacije

Grozljivi svarilni strelji tam preko front - Neuvidevnosti poljske emigracije v Londonu - Demaskirana spaka Moskve

Stockholm, 7. aprila. Komitè poljskih emigrantov v Londonu je dobil, tako javlja Reuterjeva agencija, sporočila, da sta bila dva izmed njegovih vodilnih pristašev, ki sta svojevčasno poskušala stopiti v stik s Sovjeti, postavljena pred sodišče GPU in ustreljena. Komitè poljskih emigrantov je to sporočil na znanje vladam Britanije in Zedinjenih držav.

Po praktični likvidaciji »atlantske listine« je britanska politika v zadnjih tednih s precejšnjo naglico dovršila tudi teoretično likvidacijo te listine. Anglija se smatra pristoječe, ki bi lahko nastale iz tiste pesmarčne variacije manifesta prejšnje svetovne vojne.

Sedaj začne boljševizem na vzhodu našega kontinenta peti svoj glas v kantati zaveznikov in zato odsej naprej ni več mogoče, da bi hotel kdo komu dokazovati, da poje harmonično. Kakor pri Katinu in v Ivvoskih ječah razburkajo zopet streljivo ostro sovjetsko resničnost. Konec je bajke o spreobrnitvi, konec je rekov o spremembi zločinske države za je rekovo dobrodošlega člana človeške civilizacije.

»Apostol miru« Stalin se je začel razgaliti. V vzhodna ozemlja prejšnje Poljske je vko-

Rezultat razširja sedaj suho Reuterjevo poročilo breg komentarija. Brez dolgega vmesnega povpraševanja so postavili Poljake ob zid in jih postrelili. Moskva ravna po svojih lastnih zakonih. V prostoru, ki ga dobi v svojo oblast, vlada po svojih običajih. Navaljujoči boljševizem pogazi in zdrobi brezpomembno organizacijo tanke poljske plasti, ki je menila, da lahko sabotira obnovno Nemčije. Brez moči morajo poljski emigranti gledati, kako se njihova dežela sedaj v mukah zvija pod moskovskim korobačem. Trešč se, dvigajo pred očmi britanskega ministrskega predsednika okvirno in ovijalno delo bahških angloameriških konferenc. Leden molk jim veje iz predsob odgovornega gospoda v Londonu nasproti, isti molk, ki vstaja za frontami velikanske borbe na Vzhodu. Grozljiva, strašna, molčeča je osvoboditev Poljske!

Kdor še ne sluti, tega mora pač kakor strelja z jasne neba zadeti spoznanje, da v sedanjih borbi ni nobene možnosti za kakšno tretjo odločitev. Anglija je končno veljavno

izločeno iz določitve evropske usode. Med Nemčijo, Evropo in boljševizmom odloča torej edino moč orožij.

Senzacionalna izjava

Stockholm, 7. aprila. Nek funkcionar sovjetskega zastopstva v Washingtonu, Viktor Gavčenko, polkovnik letalske armade in član sovjetske nakupovalne komisije za dobavo po posojilnem in zakupnem zakonu v New Yorku, je odposlal »New Yorker Times« odprto izjavo, v kateri sporoča svoj odstop. V tem odprtem pismu izjavlja sovjetski funkcionar: »Ne morem še nadalje podpirati napačne politične manevre, ki so usmerjeni proti sodelovanju z Anglijo—Ameriko in ki zasledujejo namene, ki so s tem nezdržljive. Sodelovanje med Sovjetsko zvezo in demokracijami je utopijsko in se ne more uresničiti, dokler vodi vlada v Moskvi in njen vodja Stalin v resnici lastno tajno politiko in zasledujejo popolnoma druge cilje, kakor pa trdijo v uradnih objavah.«

Gavčenko je imel kot izvanredni zastopnik sovjetskega sistema v pogled v načrte in cilje sovjetske politike in je radi tega njegova sodba prav važna. S sovjetske strani s tem odkrito priznajo, da je demokratsko dejanje sovjetske vlade le prikrievanje.

1234 terorističnih letal uničenih v marcu

V prvem četrtletju skoraj 3000 sovražnih strojev z 20.000 možmi odstreljenih

Berlin, 7. aprila. Mesec marec predstavlja višek uspehov nemške zračne obrambne sile v borbi proti britansko-severnoameriški teroristični ofenzivi na državno ozemlje. Po sedaj zaključenih sporočilih je v marcu zračna obramba sestrelila skupno 1234 sovražnih letal, med njimi okoli 1000 bombnikov. Nasproti mesecu februarju, v katerem je bilo uničenih 886 angleško-amerikanskih letal, se je povečala zguba sovražnika za približno 40 od sto.

Celokupni uspeh prvih treh mesecev tega leta je s tem dosegel število 2926 sestreljenih sovražnih letal. V tem številu je spet okoli 2300 štirimotornih bombnikov. Če se vzame za vsaki bombnik prosečno 8 mož posadke (štirimotorni bombniki USA imajo celo 10 do 12 mož posadke), so zgubile britansko-ameriške zračne bojne sile v tem razdobju 19.000 mož letalcev. Iz številnih poročil sovražnikovih pilotov je znano, da je bilo tudi v bombnikih, ki so se vrnili v Veliko Britanijo ali na južnoitalijanska letališča, mnogokrat več mrtvih ali težko ranjenih, ki povečajo sovražne izgube po previdni cenitvi najmanj na 20.000.

Splošni napad anglo-amerikanskih zračnih bojnih sil na državno ozemlje je sicer zahteval marsikatero človeško življenje, napravil vrzel v stanovanjske četrti nekaterih lepših nemških mest, razdejal dela kulture in zgodovinske spomenike nemškega bitja in žitja, ali kljub temu anglo-amerikanska zračna ofenziva v zadnjih mesecih ni mogla doseči svojega začetnega namena, pretresa

nemške morale in uničenja oborožitvene industrije. Tudi upanje, ki ga je stavilo sovražno vodstvo na to, da se bode radi vedno hujših dnevnih in nočnih napadov obrabila in izčrpala nemška obrambna moč, se ni izpolnilo. Dejstvo, da dosedanji potek britansko-severnoamerikanske zračne ofenzive proti Reichu, ni oslabil nemške obrambe, marveč da ji je pomagal k novim, večjim uspehom, bode pač moral sovražnik pri nadaljevanju svoje teroristične akcije, vzeti v račun.

Najboljši uspeh daritvene nedelje

Berlin, 5. aprila. 12. marca izvedena hišna zbirka v sedmi in zadnji daritveni nedelji vojne zimske pomoči 1943-44 je imela največji uspeh vseh daritvenih nedelj. Bilo je nabranih 64.740.672,70 RM. Pri enaki zbirki lanskega leta je bilo nabranih 57.374.730,68 RM. S tem se je povečal uspeh za 7.365.942,02 RM t. j. 12,9 odstotkov.

Nova presenečenja Moskve za Južno Italijo

Judovska agencija s posebnim nalogom - Moskva zahteva nadaljnje luke

Rim, 7. aprila. V Južni Italiji se kopičijo navodila, odredbe, poskusi približevanja različnih izdajalskih strank z vedno bolj naraščajočo tendenco, da preskrbe Moskvi odločilen vpliv. Tako so sedaj Sovjeti poslali dve agentinji v Južno Italijo s posebnim nalogom, da dograde komunistični pokret v tem območju z vsemi sredstvi in na najbolj hiter način. Gre ravno za dve židinki in sicer Esther Tolentino in Sara Montefiori, ki sta ravno tukaj najboljši primer, kako židje po celem svetu delajo po navodilih Moskve.

Oredbe Moskve v Južni Italiji so vedno bolj drzne. Niso več zadovoljni samo z lukama Brindisi in Bari, ampak zahtevajo sedaj nadaljnje luke, kot izkladišča za sovjetsko robo, nabavljeno za komunistične bande v Srbiji. Neki komunistični vodja tolp iz Titovega spremstva je po nalogu Moskve že prispel v Neapelj in se bode v prihodnjih dneh začel pogajati z Badogliom o formalnostih radi prepustitve zahtevanih južnoitalijanskih luk.

Stremljenju boljševikov, da bi Badogliovo kličo popolnoma in v vsem vključili v svoje načrte in bi jo pustili delovati kot Moskvi ustrezljivo vlado v Južni Italiji, se morajo sedaj vdati, ker poskušajo s polnim pritiskom to doseči po Stalinu postavljeni generalni tajnik Ercoli, tudi južnoitalijanske stranke. Tako je sedaj grof Sforza kot eden izmed glavnih izdajalcev po odredbi Ercolija predložil, naj sklenejo vse južnoitalijanske stranke kompromis in naj se zedinijo v tem, da se bivši kralj Viktor Emanuel pošlje v izgnanstvo in prestolonaslednik Umberto vzpo-

stavi, samo ne kot naslednik prestola, ampak kot boljši izložbeni kos, ki bi stal na čelu Moskvi pokorne vlade. Gre samo za to, da se najde rešitev, ki bi izravnala pot za komunistični režim. Sforza je izjavil, da je v imenu svojih političnih prijateljev pripravljen tako vlado kolikor mogoče podpomagati. Pritisk Moskve se jasno čuti.

Zračna bitka nad Kärntnom

Berlin, 7. aprila. Ker zadnje dni vremenske krilike niso dopuščale, da bi se izvršili večji zračni napadi, so naši nasprotniki, da to izenačijo, poskušali nekoliko močnejše intenzivirati svoje akcije od juga sem. Od južnoitalijanskih oporišč so prileteli tako v soboto kakor v nedeljo predpoldne skupine severnoameriških bombnikov z močno zaščito lovcev nad južno ozemlje Reicha.

Vtem ko v soboto niso naoravili kakšne omebe vredne škode, ampak z bombardiranjem švicarskega mesta Schaffhausen sveto samo dokazali, kakšne so njihove dozdnevno tako odlične sposobnosti navigacije, so bili pri nedeljskem napadu izredno hudo poraženi. Oddelki nemških lovskih in rušilnih letal, ki so bili porabljeni na jugu Reicha v zračno obrambo, so v srditih zračnih bojih nad pokrajini vzhodnih Alp razkropili sovražne letala. In pri tem sestrelili 54 severnoameriških letal, med njimi 50 štirimotornih bombnikov. V približno treh urah so naši nasprotniki s tem zgubili zopet nad

(Nadaljevanje na 2. strani.)

Velika preizkušnja

Kategorični imperativ sedanje vojne

Cilj vsake vojne je zmaga. Njena veljavnost in smisel pa nista neobhodno odvisna od vojske, ki se je uveljavila na večini bojnih polj. O njej odloča mnogo bolj zgodovina, katere sodba je brezčasna in nepodkupljiva. Po njej vemo, da ne odloča število mož in zmaga ali poraz orožja — kajti niti vojna, niti po vojni dalje izoblikovana zgodovina se ne razvijata po aritmetičnih zakonih — marveč duh, ki jo vodi in navdihuje, ustvarjalna sila, ki v njih biva, morala, ki jo utrjuje in vzpodbuja.

Ali je bila pobožna blodnja ali slutnje polna vera v to, kar vlada nad človeštvom, zapoved pravičnosti dopolnjuječe usode, ke so stari Grki zaupali odločitev orožja sklepu olimpijskih bogov? Ali ni tukaj prepleta pripovedka zgodovinsko resnico? — Bogovi nikoli niso odarili zmage tistemu, čegar edino orožje je bila vera, kajti vera ima samo takrat elementarno moč, če je povezana z dejanjem, ki izvira iz zavesti lastne vrednosti, iz moči herojskih duš in kategoričnega imperativa upornih duhov. Tako dejanje premeča tudi tistega nasprotnika, ki je na videz močnejši. Usoda ne tehta simbolični lik boginje Pravice z zavezanimi očmi; tehnično nagne k tistemu, ki je po večnem smislu zgodovine najvrednejši.

In še nekaj nas uči ta zgodovina: Začetek ali poedine faze neke vojne ne jamčijo tudi v fizikalni konsekvenci za njen izid, marveč stojijo pred njeno odločitvijo preizkušnja, ki je morda trda in polna bridkih žrtev. V njej se prekalijo elementi narodov in njih npravnstvena zrelost, s katero edino dozore za poslanstvo, biti nosilec višje naloge. Toda tudi ta naloga se zopet le potem dalje poraja iz stvarstva, če se zaveda meje, ki zajame misel in silo, hotenje in možnost v naravne meje. Delo močnejšega vojskovodje bo imelo šele takrat uspeh, če je zasidrano v delu modrega državnika. Švedski Karl XII. in Napoleon I. sta omagala, ker sta prekoračila te meje. Friedrich Veliki in Bismarck pa sta izpolnila smisel zgodovine, ker sta ravnala svoja dejanja po njenih zakonih. Nič ne more bolje dokazati naravnih zakonov življenja kakor pa primerjava teh štirih mož: prvima dvema je bila vojna več kakor razum, drugima dvema razum več kakor vojna.

Po poznanju tega zgodovinskega nauka je že prav za prav odveč vprašanje o smislu sedanje vojne. Ni samo naključje, da to vprašujejo vsi udeleženi narodi v bistvu šele danes, potem ko jih prisililo peto leto silne borbe nato odgovarjati. Prav tako je simptomatično, da se to vprašanje dviga v taboru naših zapadnih sovražnikov kot grozeča pešast, medtem ko nosi nemški narod odgovor v sebi.

Zakaj se bore Anglija in Zedinjene države Severne Amerike? Noben misleči državljani in vojak v tej državi ne zna na to zadovoljivo odgovoriti. Ne ve, da je samo orodje volje, ki ni njegova. Dovedali so mu, da se mora žrtvovati in umreti za neke namišljene ideale, od katerih je odvisna sreča človeštva. Kaj pa ima zahteva Nemčije po nemškem mestu Danzigu, zahteva Nemčije po nekaj metrov široki zvezi med osrednjo državo z odcepljeno Vzhodno Prusko, skupnega z blagostanjem angleškega in ameriškega delavca? Nič! Kaj se ga je tikało, kakšen režim vlada v Nemčiji? Toda prevečjana propaganda mu je dopovedala, da mora čuvati ogroženo svobodo človeštva in braniti svetost protinardnih pogodb in osvoboditi civilizacijo domnevnih sovražnikov. Ni slutiti, da je tem, ki so imeli moč odločati o njem, samo do tega, boriti se proti ideji, ki se jim je zdela nevarna, ker je postavila na mesto nasilja pravico in na mesto egoizma posameznika blagostanje množic.

In prav zato se grozeče dviga nad Anglijo in Zedinjenimi državami usodno vprašanje: Zakaj se pravzaprav borimo? Vojak izpred Cassina in Neituna se vprašuje prav tako kakor rudar v Južnem Walesu in delavec na farmah v Kentuckyju, ki so med tem opazili, da samo žrtvujejo, a ničesar ne pridobijo, da se njihova lastna usoda ne bo izboljšala, če si tega sami ne pribore, ne proti Nemčiji, marveč v boju proti notranjepolitičnem in vladnem sistemu v svojih državah. Njihovi vladarji zato molče na nujno vprašanje: Zakaj se borimo? — Morda za Atlantik-Charto? Ali za boljševiško Evropo? Morda za dividende, ki jih v tej vojni služijo industrijski magnati? Vsa Anglija je pred kratkim čakala, kakšne vojne cilje bo Churchill v svojem govoru navedel. Ni vedel nobenega, vsaj takega re, ki bi ga mogel navesti javnosti. Saj ni smel reči: Vojskujem se po naročilu židovstva, da ščitim njegove kapitalistične interese. In tudi ni mogel priznati: mi nimamo več nobenega dosegljivega pozitivnega cilja, kajti mi smo v vsakem primeru vojno zgubili, in to vseeno, če jo dobi Nemčija ali Sovjetska zveza.

Kakšen cilj pa ima Nemčija? Nobenega drugega kakor rešiti svoj obstoj in obstoj Evrope. To je tako lahko ugotoviti, toda v

Herbert Baake - Reichsminister

Berlin, 7. aprila. Führer je postavil Staatssekretarja v Reichsministeriumu Nr Ernährung und Landwirtschaft (državnem ministrstvu za prehrano in kmetijstvo) Herberta Baakeja za Reichsministra. Reichsministru Baakeju so še nadalje poverjeni posli državnega in pruskega ministra za prehrano in kmetijstvo in Reichsbauernführerja.

rekal boljševizem in začne sedaj brez odloga z uveljavljanjem svojega samosilstva. Znanada so pred ozemljem, ki so jih zasedle sovjetske divizije, padle goste mreže molka. Smrt vihti svojo koso, in vasi, ki so še pred enim tednom ali enim mesecem stale pod nemško zaščito, so izročene samopašnosti sovjetskih komisarjev.

Tudi poljski emigranti v Londonu so na pozornost zbujajoč način dolgo časa molčali. Njihova prva izjava je pa sedaj postala začetek svarila. Groza se jih je morala polastiti, ko so zvedeli o usodi tistih, ki so kot enim tednom ali enim mesecem stale pod nemško zaščito, so izročene samopašnosti sovjetskih komisarjev.

»Morilci Bremena in Berlina«

Bremen, 7. aprila. Svoji dosedanji odliki »Murder Incorporation« so dodali anglo-amerikanski zračni gangsterji sedaj še nove trakove odlikovanj z napisi »Morilci Bremena« in »Morilci Berlina«.

Bremener Zeitung temu dodaja, da se v častnih naslovih, ki so si jih nadeli severno-amerikanski bombni letalci pod imenom »Murder Incorporation«, kakor vse kaže, dela polamerikanec Churchill krepko na to, da se pripadniki angleškega zračnega orožja, ki so sicer po angleških običajih kljub enakim grozodejstvom vedno pazili na svoj poseben videz, okinčajo z gangsterskimi simboli. Najbrsi trakovi »Morilci Bremena« in »Morilci Berlina« to naznačujejo. Domnevno je, da bodo sedaj sledili trakovi z napisi »Morilci Monte Cassina« in »Morilci Schaffhausen«. Kolikor dalje traja vojna, toliko jasneje se kaže pravo obličje vojskujočih se vojakov. Ona odkriva, kje se bore vojaki in kakšne so njihove namene.

Sturmbrigade Wallonien v domovini

Bruselj, 7. aprila. Sturmbrigade Wallonien, ki je bila v prodorni bitki pri Cerkaht odlično udeležena, je v soboto prispela v domovino na posebni dopust. V soboto opoldne so se pripeljali čerkaški borci, njim na čelu poveljnik imetnik Ritterkreuz Sturmbrigadenführer Leon Degrell, v Chareroi in v paradednem nastopu popolnoma motorizirani korakali po glavnih ulicah mesta. Obergruppenführer in poveljujoči general nekega Panzerkorpsa Sepp Dietrich in drugi visoki vojaški dostojanstveniki so prisostvovali paradi. Mimohod je pokazal impozantno sliko vojaške discipline in moči. Narod je pozdravil vojske iz vzhodne fronte najpričnejše. Po paradi so bili najbolj junaški čerkaški borci počaščeni z izročitvijo odlikovanj.

V poznih popoldanskih urah so prispeli belonski Männer v Bruselj. Pohod po glavnih ulicah mesta, ki je trajal približno dve uri, je bil pravi triumf za junaške valonske vojske.

Sovražni obroč okrog Kovla razbit

Nadaljnja nemška pridobitev prostora pri Černovicah - Pri Stanislavu, Tarnopolu in Brodiju razbite sovjetske sile

uresničevanju neskončno težko. Na vsak način je danes težje in odgovornosti polno kakor pred tremi ali štirimi leti, ko so naše vojske vihrale iz zmage v zmago in ko je bilo kronanje zmag pred nami. Previdnost pa je sklenila drugače. Od nas je zahtevala trdo preizkušnjo. Po zmagi, z lahkoto dobljeni v letu 1941. ali 1942., bi se ne bili dovolj notranje dozoreli, da bi odgovarjalo nalogi izoblikovati to celino v zgodovinsko veljavno in njenim substancnim elementom odgovarjajočo obliko.

In vendar se nam zdi včasih preizkušnja pretirna. Toda to nikoli ni, ker nam se ne poraja vprašanje, ki tlači naše anglo-amerikanske sovražnike: Za kaj se prav za prav borimo? Prej bi nas moglo težiti vprašanje: Ali ni ta borba pretežka za nas? Ali jo bomo mogli zmagoslavno prestati, ko pa je nabornik tako mnogoštevilni in so njegova sredstva na vidik tako velika? Odgovor na to je v nas samih: moč sovražnika ne more biti nikoli večja od naše volje, obvladati nevarnost, ki ogroža naše življenje. Mi moramo prestati tako rekoč heraklejsko preizkušnjo. Tako kakor je Alkida usmrtil lernejsko hidro, čeprav sta na mestu odbite glave vzrasle dve novi, bomo tudi mi nekega dne premagali zadnji zalet sovražnika, ki nas prekaša po številu čet in orožja, s pogumom naših src, trdoto naših pesti in neuklonljivostjo našega duha. Danes sicer ne moremo videti vnaprej, kdaj bo ta vojna konec. Samo eno je kot neizogibna alternativa pred nami, namreč gotovost, da je naše zmagoslavno uveljavljanje isto kakor bodočnost celotnega zapada, katerega usoda ne more biti propad, kajti sicer bi izgubila vsak smisel svetovna zgodovina, vsi božji in človeški zakoni.

Ta zakon in naše po njem ravnanje se hotenja bosta in morata ostati vedno dovolj močna, da se bomo dvignili nad vsako protivno usodo in tudi najokrutnejšo preizkušnjo. Danes nimamo nobenih iluzij več, marveč samo spoznanje prekaljeno v ognju nesumljene vojne: mi se moramo boriti z vsemi vlakni svojega srca in do zadnje kaplje krvi za to, da nas bo našel sodnik nad življenjem in smrtjo narodov močne in vredne, biti nosilci in oblikovalci srečnejše bodočnosti. Ob tej zavesti obledi vprašanje, kaj nam bodo prinesli prihodnji tedni in meseci. Kakor je razumljivo, mora ostati že zato zagotovo, ker se nikoli ne sme javno obravnavati, kakšne načrte ima naše vodstvo. Samo to lahko rečemo: Če skuša boljševiški sovražnik trenutno predrtni s silnimi sunki proti srcu Evrope, če stoji njegove napadalne osti že na romunskih in poljskih tleh, ne da bi se jih skušalo z nemške strani z vsilo ustaviti, se iz tega ne sme sklepati o nemški slabosti ne nemoči. Odločitve te vojne ne zori samo na bojnih poljanah Vzhoda, marveč Evropo branimo prav tako ob obali Atlantika, kakor v Italiji. Vse fronte zahtevajo naše sile. Kje bo težišče, bo odločala daljnovidna modrost našega vodstva. Če se vmešavajo marnikarere nevedčnosti v našo presojo in nas obremenjujejo resne skrbi se včlenja tudi to samo v krog tistih usodnih vprašanj, ki zahtevajo našo preizkušnjo.

To pa mora prestati fronta in domovina. Duševni napor, katere mora premagati vojak na Vzhodu v obrambi proti nadmočnemu sovražniku, so prav tako težki, kakor breme, ki sloni na pretežnem delu domovine, ki ne izrablja svoje moči samo v tovarnah, delavnicah in pisarnah, v zagotovitvi naše prehrane, marveč zahteva tudi v borbi za hišo in ognjišče najvišjo mero telesne in duševne pripravljenosti v dejanju in žrtvavi. Ob tej se je uničilo sovražnikovo upanje, da bo mogel zlomiti z ekrazitom in fosforjem nemško voljo samouveljavljenja in z bedo v domovini zlomiti junaki duh naših vojakov. Stiska nas ni oslabila, marveč stori-

Oberkommando der Wehrmacht je dne 6. aprila objavilo:

Pri Kerču in v mostišču pri Sivašu smo zavrnili ali z združenim topniškim ognjem razbili sovražne napade. Vzhodno od spodnjega Dnjestra so se naše čete kakor predvideno odmaknile od sovražnika. Zavrnile so tukaj kakor med Dnjestrom in Prutom sovjetske napade. V prostoru pri Černovicah je severno od Dnjestra bojujoča se skupina nemških sil z napadom pridobila še več sveta kljub zagriženemu sovražnemu odporu in se ubranila silnih sovjetskih napadov. V odseku Stanislav - Tarnopol ter v prostoru južno od Brodija smo s svojimi napredujočimi napadi razbili sovjetske sile. Sovražni nasprotni

napadi so spodleteli. Tarnopolska posadka se je držala proti ponovnim, po topništvu in bojnih letalcih podprtim napadom boljševikov.

Od 17. marca obkoljena posadka mesta Kovla se je pod vodstvom Gruppenführerja in Generalleutanta der Waffen-SS Gilleja z gledno hrabrostjo vzdržala proti več tednov trajajočemu navalu veliko močnejših sovražnih sil. Odredi vojske in Waffen-SS so pod vrhovnim poveljstvom Generalobersta Weiša in pod vodstvom Generalov der Infanterije Hofbacha in Mattenklotta po večdnevni trdi napadni boji skozi Pripjetsko močvirja pri nenavadnih terenskih težavah razbili sovražni obroč okrog Kovla

in s tem rešili svoje tovariše iz oklepa. Odredi zračnega orožja med njimi tudi tovarne jadrnice, so kljub najhujši sovražni obrambi preskrbovali mesto in s tem omogočili, da se je vztrajno držalo. Jugovzhodno od Ostrova in južno od Pskova so naše čete držale svoje položaje proti nadaljevanju prodornim poskusom boljševikov in sestrelili 48 sovražnih oklopnjakov. Nove sovražnikove nared stoječe čete so bile razbite po topništvu in baterijah letalcev. V času od 3. do 5. aprila so Sovjeti izgubili v zračnih bojih in po protiletalskem topništvu 117 letal.

V Italiji smo ob živahnem delovanju udarnih čet pripeljali ujetnike. Pri podnevem sunku severnoameriških bombnikov v ozemlju pri Ploesti so sile nemške in romunske zračne obrambe zbile 53 štirimotornih letal. S tem je bila uničena najmanj ena tretjina napadajoče sovražne sile. Nad obzemljem Relaha je bilo večeraj ob težavnih obrambnih prilikah zbitih deset sovražnih letal.

Uspešni nasprotni napadi na Vzhodu

Novo moči v boju - Pri napadu na Bukaresto sestreljenih 44 bombnikov

Oberkommando der Wehrmacht je dne 5. aprila objavilo:

Vzhodno od spodnjega Dnjestra so Sovjeti večkrat brezuspešno napadali. Za eno vdorno mesto se vrše še boji. Med Dnjestrom in Prutom so v teku silni boji z napadajočimi skupinami sovjetskih oklopnjakov. Tudi Nemci so vrgli nove sile v boj. Severno od Jasija so vzele romunske čete po sovražniku močno zaseden višinski svet in zadale boljševikom visoke zgube. V prostoru severno od Černovic se je severno od Dnjestra stoeča skupina nemških sil prebila dalje nazaj do ukazanih ciljev. Med Stanislavom in Tarnopolom ter v prostoru južno in severozapadno od Brodija so naše čete v nasprotnih napadih vzele številne vasi in vrgle boljševike nazaj z visokimi zgubami sovražnika. Branilci Tarnopola so tudi večeraj vzdržali proti močnemu sovražnemu napadu.

Močne skupine nemških bojnih letalcev so v pretekli noči napadle sovražno oskrbovalno središče Korosten. Nastale so močne eksplozije in obsežni požari v železniških napravah in v obmestju. Z našimi napadi v prostoru pri Kovlu smo kljub žilavemu sovražnemu odporu prodirali dalje in pridobili več vrhov in vasi. Neka brigada jurišnih topov je uničila pri tem sama 37 sovražnih topov. Južno od Pskova so se znova zrušili ves dan trajajoči prodorni poskusi Sovjetov. Sovražnik je imel zopet težke krave zgube. Visoko na Severu so boljševiki v odseku Kandalakše večkrat napadali z veliko močnejšimi silami eno izmed naših izpostavljenih oporišč. Odbili smo jih z učinkovito podporo strmoglavcev, prizadevši jim velike zgube.

Iz Italije razen uspešnih podjetij lastnih udarnih čet, pri katerih smo pripeljali ujet-

nike, ne poročajo o nobenih posebnih bojnih dejanjih. Naše daljnostrelno topništvo, se je podnevi in ponoči bojevalo proti pristanski ozemlju pred Anziom in Nettunom. Pri bojih preteklega tedna na mostišču pri Nettunu se je posebno odlikoval šolski bataljon lovcev padalcev, ki jih vodi Major Herrmann.

Podnevni napad skupin severnoameriških bombnikov na obmestje Bukarešte je povzročil škodo in zgube med prebivalstvom. Sile nemške, romunske in bolgarske zračne obrambe so uničile 44 sovražnih letal. Pri tem uspehu imajo poseben delež romunski lovski letalci.

Britanska vznemirjalna letala so v minuli noči odvrгла bombe v neke kraje v ozemlju ob Rheinu in na Westfalskem.

Po zaključnih poročilih se je povečalo število večeraj pri napadu na neko norveško pomorsko oporišče javljenih odstrelav sovražnih letal na 16. Tako je bila uničena približno polovica napadalcev.

»Veliki boj narodov Sovjetske zveze je hkrati boj židovskega naroda«, je po švedskih poročilih izjavila radiooddajna postaja v Moskvi dne 2. aprila.

Zagrebaški časopis »Hrvatski Narod«, ki se v nekem uvodnem članku bavi z židovskim kongresom v Moskvi, piše, da je Stalin tako razločno kot še nikoli odkril svoje židovske zveze, za kar so mu židi dali naslov rabina.

Scotland Yard je posal, kakor javlja angleška poročevalna služba, detektive v News Castell in Glasgow. Tam naj primejo agitatorje, ki so povzročili, da stavka 25.000 valencev v ladjedelnicah in težki industriji.

»Svega polja kakor divizije, ki so od Severnega rtiča do Biskaje, od sredozemskega področja Pirinejev do egejskih otokov pripravljene za napad in obrambo, kakor se bo pač to od njih zahtevalo.

Nihče izmed nas nima vzroka za to, da bi dvomil o tem, za kaj se bojujemo. Ravnotako nimamo poviša, spravevati, kaj nam bo prinesla bodočnost. Odgovor je že dan v stavljeni ultimativni zahtevi: da se izkažemo v najtežjem boju naše zgodovine, da preskusimo našo fizično in moralno moč našo požrtvovalnost in dejavno pripravljenost, našo narodno bit in revolucionarne ideje v vojni, ki nam ne dopušča druge alternative, ali propad ali zmaga.

Zračna bitka nad Kärntnom

(Nadaljevanje s 1. strani.)

500 moč svojega dragocenega letedečega osebja. Na počasnem in težavnem odletu so se te odstopno zelo znatne sovražnikove zgube bržkone še precej povečale.

Se preden je približalo se sovražnik dosegl meje Reicha, so se mu vrgli gosti roji nemških lovcev nasproti in mu prizadeli v prostoru med Jadranom in Alpami prve zgube. Nad gmoto jugovzhodnih Alp so se potem stopnjevali boji do dramatičnih zračnih bitk, v katerih je nemška obramba prepričevalno dokazala svojo udarno moč tudi na tem bojišču naše zračne obrambne fronte. Dasi je bila sovražna lovska zaščita številčno zelo močna, je našim odredom vedno znova uspelo, predreti sovražne zaščitne formacije in doseči cele serije odstrelav iz oddelkov severnoameriških bombnikov. Nad Karawankami, severno od Klagenfurtu in nad gorovjem Tauern je bila zračna bitka najsilnejša. Vedno novi severnoameriški bombniki so goreč in razstreljeni strmoglavili v globeli in snežna polja Alp. Samo v redkih primerih so se posadke mogle rešiti z odskokom po padalu. Uspehi našega intenzivnega obrambnega boja so se posebno razločno poznali pri povratnem sovražnikovem poletu: razgane in na široki fronti so se skušale severnoameriške formacije rešiti atak naših lovcev, morale pa so prestati še enkrat koncentrične napade nemških lovcev, ki so startali iz Zgornje Italije, in marsikatero težko zadeto sovražno letalo je bržkone težavni povratni polet končalo predčasno kje v morju ali na pustih tleh.

Po poteku te nedeljske zračne bitke so postale britansko-ameriškomu vodstvu zračne vojne brez dvoma še enkrat odlične začasno še zelo ozke akcijske meje naših na jugu nastanjenih odredov. Vrh tega je postalo jasno, da je nemška zračna obramba izgubila v tem prostoru v najkrajšem času zelo učinkovit obrambni sistem, ki funkcionira ravno tako uspešno, kakor naši zaporni in obrambni pasovi na Zapadu. Pri visokosti tega ravneselne obrambnega uspeha so deležni nekaterih naših najodličnejših lovskih letalcev.

Verlag und Druck: NS.-Gauverlag und Druckerei Kärnten GmbH, Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan. — Hauptschiffleiter: Friedrich Horstmann. Zurzeit ist Anzeigenliste Nr. 1 editiert.

HANNES PETER STOLP,

SREČONOSNA POSTELJA DONNE DIANE

Urheber Rechtshutz: Mitteldutsche Roman-Korrespondenz, Leipzig C 1

In z zmagoslavnim smehljajem zapusti Peter dvorano.

»Mislim, si dopoveduje ko stopa po stopnicah navzdol, da smem izpiti kvečjemu še tri kozarce, sicer začnem še peti pesem o Trezinki. In če to storim, me še poženejo z gradu. Torej se še moram zbrati.«

Peter se končno opoteče skozi vrata, ki so vodila v malo biblioteko.

»Oha«, zakliče veselo, »tukaj sta? Ali — no, da vidva sta! Saj vaju čisto razločno spoznam. No, draga moja, dobri stari Peter Bautz je prišel. Le zaupajta mu, kadar potrebujeta dober svet. Da, da, Peter Bautz je mož, h kateremu se lahko zateče vsak mladi par, ko pride v zadrego.«

Pred Petrom stojita novoporočenca, in mladi mož ju dobrohotno ogleduje. Sploh ni opazil, da je bila Fani vsa blede in zmedena, Rudolf pa je nervozno popravljal ovrtnik.

»Peter«, začne Rudolf hripavo in Fani tiho zaihti, »nekaj podlega se je zgodilo. Postelja Donne Diane je zginila. Brez sledu izginila.«

9.

Peter Bautz zastri in novoporočenca. Potem si mane oči in vzkligne: »Ali se mi sanja, seveda se mi sanja. Kaj takega se more pač samo sanjati. Postelja Donne Diane je izginila! Taka bedastoča. Da bi se le zdramil. Fani in Rudolf se mi bosta pač posmehovala, če jima bom pripovedoval o teh sanjah. Toda take prismojene sanje ima človek le takrat, če ga ima preveč pod kapo. Zdi se mi, da se bom vsak trenutek zbudil in se zgrabil za to žumajočo butico...«

rila še močnejše. Bombni oškodovanci so postali, kakor je nekoč dejal Reichsminister dr. Goebbels, avantgarda našega sovražstva in maščevanja. Ta bo tem silnejša čim več naših mest bo v ruševinah.

Junaki v letih 1914. do 1918. so klonili radi slabosti domovine. Junaki te vojne pa rastejo ob naši duševni in duhovni moči. Delavec in delavka, ki izpolnjujeta danes v oboroževalnih obratih dolžnost, ki se jim zdi samo ob sebi umevna, čeprav so spremenjeni njih domovi v pepel in ruševine ali če se morajo bati da jih tako uničenje vsak trenutek zadene, so prav tako porok naše zmage, kakor pogumni vojaki ob Narvi, ob Bugu, Pruthu, v Cassinu ali ob robu Pontin-

»Toda Peter«, vzkligne zbegani Rudolf, »že mogoče, da si nekoliko preveč pil, toda ne sanja se ti Zberi se vendar nekoliko. Nekaj se mora zgoditi! S Fani ne vem kaj storiti!«

Peter se včepne v desno lice.

»O ti moj Bog«, reče in se sesede v najbližji stol, »torej se mi le ne sanja in je vse to o postelji Donne Diane resničnost!«

»Da Peter«, ihti Fani, »res je. Rudolf odklene vrata paviljona, vstopiva in ko prižge Rudolf luč, sva se zadržala. Postelja je zginila, dobesedno zginila. Najprej sva tudi midva mislila, da se nama sanja. Potem sva pa videla svoje kovčge, ki so jih prinesli popoldan v paviljon...« Fani ni mogla več nadaljevati.

»Presteta reč je to«, mračno zre Rudolf in si nervozno prižge cigareto. »Peter, ti vendar veš, kaj ukazuje sveta tradicija Kultifalvijev mladoporočencem v družini. Fani se je že radi tiste slike in zlohotnih klincev grofice Korvay prestrašila. Sedaj, ko je še ta postelja zginila, jo pa kar groza obhaja.«

Petra, ki je globoko in napeto premišljeval, prednje žarek upanja.

»Vesta kaj, vidva«, začne. »Jaz se res dobro spoznam v tem, kar se tiče učinkovanja alkohola. Nekoč sem s svojim prijateljem Huberjem, njegov oče je lastnik tiste velike vinske kleti, pokušal sekte. Oba sva temeljito praznila kozarce in ko sva hotela iz kleti, ni bilo nikjer vrat, ni jih bilo in ni jih bilo. Rudolf, pravim ti celo ljubo noč sv. Iškata ta vrata vrat! Kaj storiti ni jih bilo pa ko sva vendar poprej prišla skozi nje. Potem sva se usedla na stol in zaspala. In ko se drugo jutro prebujava — pomislil Rudolf

— sva sedela prav pred temi izginulimi vratili!«

»Kaj pa nama to pripoveduješ?« nervozno de Rudolf.

»Moj dragi, to vama bom razložil!« vneta vzkligne Peter. »Samo zato: ti, vidva oba preveč pila, vajin pogled je moten in zato ne vidita več postelje. Toda ta postelja stoji prav na istem mestu kakor vedno, sedaj bom žel z vama...«

»Kakšen nesmisel!« govori Fani jezno vzkligne Rudolf. »Oba s Fani nisva skoraj ničesar pila. Postelja je res izginila! In ni nobenega dvoma v č, da jo je nekoč ukradel. V takem obupnem položaju se pač še ni nahajala nobena novoporočena dvojica. Kaj naj neki storiva?«

»Ze vem«, vzkligne veselo Peter. »Stvar je tako enostavna, kot le kaj! Rudolf, takoj idi po svoj avto, naloži potrebne kovčge in se odpelji. Na reki se nahajajo tako ljubke točke. Vzameta s sobo v hotelu in tam prebijeta svoje medene tedne!«

»Ne, ne!« vzkligne Fani. »Tega ne bova storila! Rudolf in jaz bi postala neskončno nesrečna, če bi prelomila običaj Kultifalvijev. Četudi nisem sicer praznoverna — tu pa sem! Posteljo Donne Diane moramo zopet najti!«

»Če je tako«, soglašja Peter, »pač ne gre drugače. Da postelja mora nazaj! Se enkrat: postelja mora nazaj!«

»Za božjo voljo«, srdito vzkligne Rudolf, »če bi mi kdo prej rekel, da bom prvo noč svojega mladega zakona letal okoli in iskati ukradeno poročno posteljo, bi ga proglasil za blaznega! Znorel bom!«

»Postelja mora nazaj«, reče Peter monotono.

»Zamaši si ušesa, jaz moram s Fani neka govorniki!« ukaže mučen soprog.

Peter si zamaši ušesa in Rudolf reče nežno »rošče svoj mladi ženi: Dragi moja, ne bodi huda: ali je postelja Donne Diane ali kaka druga — to nama mora biti vendar sedaj, ko se začno najini medeni tedni popolnoma vseeno. Takoj bova odpotovala in se naselila v prvem hotelu, ki ga najdeva!«

»Ne, Rudolf, ne!« se joče Fani. »Ali nič ne pomisliš na grofice Terezo, ki se je rogala postelji Donne Diane in ki se ji je zdelo smešno, da bi morala v njej prebiti prvih šest poročnih noči? Saj veš, kako nesrečen zakon je postal in da jo je mož v napadu blaznosti umoril!«

»Toda Fani!« vzkligne razburjeno Rudolf. »Za božjo voljo, mar misliš, da bom zblaznel in te umoril? To je pa že preotročje!«

»Rudolf, prosim, ne bodi grd z mano, ga jokaje prosil Fani. »Toda nič ne morem za to. Imam tak tesnobni občutek, da ne bo vladala srečna zvezda najinemu zakonu, če prelomiva običaj.«

Rudolf se ves obupan osre v strop.

»In kaj bo, če se ta postelja ne najde več? Ali bova ostala za vse življenje neporočena zakonska dvojica. In tako se bo vendar zgodilo, ker morava po običaju, prebiti prve noči v tej zakonski postelji.«

»Toda postelja se vendar ni mogla pogrezniti v zemljo, Rudolf!« meni jokajoča Fani.

»Mene že roke bolé«, se oglasi Peter, ki si je še vedno mašil z obema rokama ušesa. »In brni mi po glavi. Ali smem dati roke zopet stran?«

Rudolf pokima, in Peter spravi svoj sluh zopet v delovanje.

»Da, da postelja mora nazaj«, reče z iskreno odločnostjo.

»Za vraga, od kod pa?« kriči ovirani zakonski mož srdito. »Ali morda ti veš, kje je, kaj?«

»Sinko moja, poučno de Peter, če se hoče nekaj kar je zginilo, zopet imeti, potem se mora to iskati. To je najvišja temeljna resnica!«

»Da, prav tako sem si predstavljal najino poročno noč!« vzdihuje v srdcu Rudolf in se sesede v bližnji stol.

»Očeta morava poklicati«, reče Fani v solzah. »In tudi Floro.«

»Ne pozabite kapitana Ratkeja, Fani«, svetuje Peter. »To je mož, ki je mnogo potoval in bo morda vedel dober svet v tej zadevi.«

(Dalje prihodnjič)

„Rumänien unlösbarer Bestandteil der Verteidigungsbastion Europas“

Ribbentrop zum rumänischen Schicksalskampf

Die deutsch-rumänische Waffenbrüderschaft erfährt jetzt ihre höchste Bewährung — Der deutsche Soldat wird Rumänien wie seine Heimat verteidigen — Europa ist ganz auf sich selbst gestellt

Berlin, 7. April. Der Reichsminister des Auswärtigen von Ribbentrop gewährte heute dem Berliner Vertreter der rumänischen Nachrichtenagentur Rador eine Unterredung und beantwortete ihm einige Deutschland und Rumänien gemeinsam interessierende Fragen. Die Agentur veröffentlicht hierüber folgende Meldung:

„Was ist Ihrer Ansicht nach, Herr Reichsaussenminister, der Zweck der neuesten sowjetischen Erklärungen an Rumänien, in denen behauptet wird, die dort eingedrungenen Sowjettruppen verfolgten rein militärische Ziele? Die Sowjetunion beabsichtigt keine Änderung der Ordnung Rumäniens und erhebe auch keinen Anspruch auf einen Teil des rumänischen Territoriums?“

„Für jeden Kenner der Sowjetpolitik während der letzten 25 Jahre bedeutet die Molotow-Erklärung alles andere als eine Überraschung. Der politische Trick war immer ein Teil der sowjetischen Kriegsführung. Hierfür gibt es genug Beispiele. Bemerkenswert ist dabei übrigens, daß die Machthaber des Kreml zur politischen List zu greifen pflegen, wenn ihre militärische Kraftentfaltung den Höhepunkt überschritten hat.“

Nach unserer Auffassung ist der wahre Grund für diese jetzige Taktik der Wunsch Moskaus, den Feldzug nach den furchtbaren Opfern der letzten Jahre mit möglichst geringen weiteren Verlusten zu beenden. Die Sowjets kennen die Unbeständigkeit des Schlachtenglücks. Sie erinnern sich daran, daß sie schon einmal nahe am Sieg waren, um schließlich doch eine schwere Niederlage einstecken zu müssen.“

Man möchte deshalb das Risiko weiterer Kämpfe möglichst einschränken. Daher der Versuch der Sowjets, Finnland mit scheinbar gemäßigten Forderungen aus dem Kriege zu blenden, das heißt, man will es in eine Falle locken, um es dann zu erdrosseln.“

Daher das Werben um Bulgarien, die Drohungen an Ungarn und jetzt die Lockungen an Rumänien. Ich glaube jedoch, jeder Rumäne weiß, was er von solchen Beteuerungen zu halten hat. Das Schicksal ihrer Landsleute in Bessarabien und in der Bukowina vor einigen Jahren war eine furchtbare Lehre für alle Rumänen, denn die bolschewistische Methode bleibt immer die gleiche: Erst eine feierliche Zusicherung der Freiheit und Unabhängigkeit, dann Forderung militärischer Stützpunkte, dann Besetzung durch die Sowjetarmee, dann Einzug der GPU und damit Liquidierung der Intelligenz, Verschleppung der Frauen und Kinder nach Sibirien und Verelendung der Massen. Und als Schluß dann: Einverleibung des betreffenden Staates in die Sowjetunion. Tatsächlich haben die Sowjets diese Gleichmacherei und die Aufsaugung bodenständigen Volkstums zu einem System beispielloser Brutalität entwickelt. Das weiß heute alle Welt. Deshalb fallen auch auf die Taschenspielertricks der Sowjets wohl nur noch die Dummsten herein.“

„Herr Reichsminister, Churchill hat im Unterhaus über die Molotow-Erklärung gesagt, daß er höchst befriedigt sei und dem Kreml die Bewunderung der britischen Regierung über diese Erklärung ausgedrückt habe. Wie denken Sie hierüber?“

„Die Erklärung hierfür ist sehr einfach. Churchill gehört gewiß nicht zu den Dummsten, von denen ich eben sprach. Es handelt sich bei ihm daher um pure Heuchelei, denn die Dinge in England stehen nicht zum besten. Man erkennt dort täglich klarer, daß Churchill gegen Stalin in Europa einfach nichts mehr ausrichten kann und man fürchtet, daß dieser Zustand eines Tages für England katastrophale Folgen haben könnte. Die Unruhe im englischen Volk ist deshalb groß,“

und die Opposition gegen die Churchillsche Politik ist ständig im Wachsen. Da kam nun dem Mann, der Finnland, das Baltikum, Polen, den gesamten Balkan, das heißt also die ganze traditionelle Europa-Politik an Stalin preisgegeben hat, diese Erklärung Molotows recht gelegen. Denn kaum hat Molotow seine Erklärung abgegeben, was tut der alte Spieler Churchill? Sofort tritt er im Parlament auf und — nachdem er vor kurzem erst die Atlantik-Charta wegen der Sowjets, ohne mit der Wimper zu zucken, über Bord geworfen hat — tut er jetzt so, als ob er an diese Erklärung glaube und stellt es so hin, als ob eine Gefahr für die englischen Interessen von Moskau nicht mehr kommen könne. Zweitens möchte er damit die tiefe Unruhe und Sorge des englischen Volkes und Parlaments über die fatale Entwicklung der englischen Außenpolitik beschwichtigen.“

„Wie beurteilen Sie, Herr Minister, die Situation Großbritanniens und der Vereinigten Staaten gegenüber dem politischen Spiel der Sowjetunion? Glauben Sie, daß die Sowjetunion wirklich eine Gefahr für den Bestand Großbritanniens darstellen könnte, und daß die bolschewistische Gefahr die Westmächte dazu bringen könnte, der Politik des Kreml entgegenzutreten?“

„Zu dem einen Teil Ihrer Frage, der Gefahr, die die Sowjetunion für Großbritannien bildet, habe ich mich schon verschiedentlich öffentlich geäußert. Dazu ließe sich heute noch manches sagen, besonders wenn man in die weitere Zukunft blickt. Da dies jedoch zu weit führen würde, nur eine Gegenfrage: Was, meinen Sie, wäre z. B. aus den vielen englischen Interessen im Vorderen Orient schon heute geworden, wenn nicht die deutsche Armee mit ihren Verbündeten die gesamte sowjetische Kraft heute an der Ostfront bände und in Schach hielte? Wäre dem nicht so, glauben Sie, daß das britische Imperium in diesem Augenblick noch über einen Tropfen Öl verfügen würde?“

Auf Ihre Frage wie ich die Situation Englands und Amerikas gegenüber Moskau beurteile, gibt es nur eine Antwort: „Vollkommene Hilflosigkeit! Man hat in London und Washington die sowjetische Politik niemals begriffen. Darum fällt man auch von einem Erstaunen ins andere. Das einzige Gefühl, das in England und Amerika bereits heute ziemlich allgemein verbreitet ist, daß Churchill wie Eden, Roosevelt wie Hull von der Sowjetregierung dauernd an der Nase herumgeführt werden. Daher sind die Beziehungen zwischen den Bundesgenossen im Osten und Westen trotz allen gegenseitigen Beteuerungen auch alles andere als brilliant. Neben der brutalen Machtentfaltung und den damit verbundenen rücksichtslosen politischen Methoden Moskaus ist es aber vor allem die große Sorge vor der Ausbreitung des Bolschewismus innerhalb der Arbeitermassen in den westlichen Staaten selbst, die den Keim zu ernststen Schwierigkeiten enthält.“

Wenn Sie mich nun fragen, ob die Westmächte der Politik des Kreml eines Tages entgegenzutreten werden, so kann ich dazu nur folgendes sagen:

Wenn jemals die Bolschewisten die deutschen Heere besiegen und nach Europa eindringen würden, so hätten weder England noch Amerika — selbst wenn sie wollten — die nötigen Mittel, um der bolschewistischen Politik hier ent-

gegenzutreten. Deshalb sind es auch allein die Heere der verbündeten europäischen Nationen, die den Bolschewismus zurückschlagen können und zurückschlagen werden. Und über eines müssen wir uns dabei im klaren sein, nämlich daß wir in unserem Kampf gegen den Bolschewismus mit den Divergenzen im gegnerischen Lager nicht rechnen, noch gar uns jemals darauf verlassen dürfen. Nur Phantasten können mit solchen Gedanken spielen. Europa ist vielmehr in diesem Kampf gegen den Bolschewismus auf sich selbst gestellt und ganz auf seine eigene Kraft angewiesen. Die verbündeten europäischen Völker wissen dies auch, und ich bin felsenfest überzeugt, daß sie diese härteste Bewährungsprobe in ihrer Geschichte bestehen und den Sieg über die Bolschewisten und ihre plutokratischen Helfershelfer im Westen erringen werden.“

„Nun noch eine letzte wichtige Frage, Herr Reichsminister. Wie beurteilen Sie die Lage in Rumänien angesichts der zeitweilig über die rumänischen Grenzen vorgetragenen sowjetischen Angriffe?“

„Die Ereignisse kann man nur im Zusammenhang mit der allgemeinen Lage Europas und im Rahmen der weltweiten Gesamtkriegsführung der Dreiermächte richtig einschätzen. Ihr Vaterland Rumänien ist in diesem Europa und für dieses Europa ein unlösbarer Bestandteil. Die Bedrohung Ihrer Grenze richtet sich nicht nur gegen

Rumänien allein, sondern gegen alle verbündeten europäischen Nationen. Am Donjestr wird Europa genau so verteidigt wie an irgendeiner anderen Stelle unseres Kontinents. Wenn der Feind heute Gerüchte ausstreut, die dem rumänischen Volk weismachen wollen, die deutsche Führung erwäge strategisch die Aufgabe Rumäniens, so können wir hierüber nur lachen. Wir können genau so gut Berlin aufgeben.“

Sie wissen, daß wir Berlin gegen die schwersten anglo-amerikanischen Luftangriffe nicht aufgeben haben, sondern erbittert und mit großem Erfolg verteidigen. Genau so werden wir Rumänien verteidigen. Unsere Völker haben schon in manchem Kampf ihr Blut gemeinsam vergossen. Sie sind durch den letzten Ansturm der Sowjets noch enger zusammengeschweißt und die deutsch-rumänische Waffenbrüderschaft erfährt jetzt ihre höchste Bewährung. Seien Sie überzeugt, daß der deutsche Soldat rumänischen Boden genau so verteidigen wird wie seine Heimat Erde. Der Führer und Marschall Antonescu kennen die Gefahr genau. Sie blicken ihr furchtlos ins Auge und werden mit ihren Armeen kämpfen, bis Rumänien endgültig befreit und den Bolschewisten der Balkanraum ein für allemal versperrt ist.“

Zu dem ersten nordamerikanischen Terrorangriff auf Bukarest sagte der Reichsaussenminister zum Abschluß des Gesprächs: „Diese Terrorangriffe auf die europäischen Städte und damit auf Frauen und Kinder sind zweifellos eine der härtesten Seiten dieses Krieges. Aber man kann in Rumänien sicher sein, daß wir diese Luftgangster aus dem europäischen Raum immer mehr verjagen und im übrigen es ihnen mit Zins und Zinseszins heimzahlen werden. Keinen Augenblick zweifle ich aber daran, daß Bukarest unseren deutschen Städten nicht nachstehen wird und daß auch seine tapferen Bewohner diesem Terror die Stirn bieten werden.“

Sowje-Ostsee-Flotte bleibt eingeschlossen

Der ungewöhnlich milde Winter hat die Lage im Finnischen Meerbusen nicht geändert

Helsinki, 7. April. (Von unseren hb-Berichterstatter.) Wie an der Landfront, so hat auch zur See der ungewöhnlich milde Ostwinter die gewohnten Verhältnisse völlig auf den Kopf gestellt. In normalen Winterzeiten setzt im Finnischen Meerbusen die Vereisung bereits im November in den innersten östlichen Buchten ein. Mitte Dezember säumt dann die gesamten Küsten des Finnischen Meerbusens ein zusammenhängender Küsteneisrand. Er was später umschließt er auch das aaländische Hauptinselland. In der zweiten Jännerhälfte schlägt die Vereisung schließlich zwischen diesen beiden Küsteneiszonen eine feste Brücke.

In diesem ungewöhnlich milden Winter hat sich nun die Vereisung auf die innersten östlichen Teile und einen schmalen Küsteneisraum beschränkt. Dieser Umstand ist auf die Gestaltung der diesjährigen Winterseezonenführung von wesentlichem Einfluß gewesen. Während in den vorigen Kriegswintern die Natur die bolschewistische Ostsee-Flotte in ihren Häfen in den östlichen Teilen des Finnischen Meerbusens einschloß und so die an der Offenwassersperre beteiligten deutschen Seestreitkräfte ablöste und ebenfalls ins Winterquartier schickte, sind die zermeternden deutsch-finnischen leichten Seestreitkräfte diesmal auf ihrem Posten geblieben, der infolge der hochnordischen rauhen Natur des Finnischen Meerbusens im Winter recht hart ist. Zu der starken Beanspruchung durch Wind und Wetter gesellt sich eine ständige starke Bedrohung aus der Luft. Den Sowjets sind natürlich die mächtigen deutschen Minen- und Netzsperrungen gegen Über- und Unterwasserangriffe und die sicheren leichten deutschen Wachtschiffeinheiten ein Dorn im Auge. Diese sind daher ständig Angriffen kleinerer und größerer sowjetischer Kampffliegerverbände ausgesetzt, die jedoch teils durch die deutsch-finnische Luftsicherung, teils aber auch von den Sicherungsfahrzeugen selbst mit wirksamem Bordflakfeuer abgewehrt wurden und

in laufenden oft bedeutenden Maschinenverlusten für den hartnäckigen Angreifer resultierten. Erfolge durch Vernichtung oder Vertreibung der Sicherungsfahrzeuge oder gar der erstrebte strategische, die Sprengung der Sperre selbst, sind den Sowjets bisher versagt geblieben.

Auch die Rückverlegung der deutschen Front vor Leningrad an die Narwa hat daran nichts geändert. Tendenziöse Feindmeldungen verbinden sie bereits mit einer entweder schon erfolgten oder aber bevorstehenden Sprengung der deutschen Seesperre im Finnischen Meerbusen und sehen bereits die Moskauer Ostsee-Flotte in das Hauptbecken der Ostsee hinausdampfen. Das Gegenteil ist jedoch der Fall. Fortgesetzt beherrschen die deutschen Seestreitkräfte den Finnischen Meerbusen. Deutsche Zerstörer griffen sogar wie kürzlich gemeldet, mit wirksamem Artilleriefeuer von See her in die Abwehrkämpfe an der Narwa-Front ein und neuerliche starke Luftangriffe gegen die deutschen Sicherungsfahrzeuge ergaben nur weitere sowjetische Maschinenverluste. Nach wie vor hält der deutsche Sperrriegel im Finnischen Meerbusen mit unverminderter Stärke.

USA-Druck gegen die Türkei

Stockholm, 7. April. Den Beschluß der nord-amerikanischen Regierung, ihre Öl- und andere Lieferungen an die Türkei nach britischem Beispiel einzustellen, melden die Korrespondenten der „Times“ und des „Daily Telegraph“ aus Washington. „Obwohl es offiziell nicht erklärt wird, so verlautet doch daß diese Aktion mit dem Ziel unternommen wurde, eine Revision der türkischen Haltung gegenüber der Sache der Verbündeten herbeizuführen“, schreibt der Times-Vertreter. Für den Fall, daß die Türkei ihre Politik der strikten Neutralität ändern sollte, würde die Lage natürlich erneut überprüft werden.

Dr. F. J. Lukes

Ausschnelden! Aufheben!

DEUTSCH METHODISCH UND PRAKTISCH

Nemško metodično in praktično

Verspätung (w) zamuda
Viertel (s) — četrt
Viertelstunde (w) — četrt ure
Zug (m) — vlak

Regelmäßige Zeitwörter
Pravilni glagol
Gegenwart (sedanjaost)

kaufen — kupiti
ich kauf-e — (jaz) kupim
du kauf-st — (ti) kupiš
er, sie, es, man kauf-t — (on, ona, ono) kupi, kupujejo
wir kauf-en — (mi) kupimo
ihr kauf-t — (vi) kupite
sie kauf-en — (oni) kupijo
In der Frage tritt die Umstellung ein. —
V vprašanju se izvrši preokret:
kaufe ich? — kupim jaz?
kaufst du? — kupiš ti?
kauft er? — kupi on itd.?

Direkte Rede: — Direktni govor:
Sie kaufen — (Vi) kupite (stvarnost)
kaufen Sie? — kupite (Vi)? (vprašanje)
kaufen Sie! — kupite (Vi)! (poziv, ukaz).

Pomni: Glagoli, ki se uporabljajo na ta način, so pravilni, nepravilni se bodo v tečaju vedno posebno omenili.

Übungssätze:

Mein Bruder ist Kaufmann. Sein Geschäft ist von 8—12 und von 14—18 h offen. Er hat eine Lebensmittelhandlung. Er verkauft alles: Öl, Essig, Eier, Mehl, Konserven, Zucker, Reis, Fett, Salz, Rum und Gewürze. Bitte zwei Ansichtskarten von Veldes. Was kostet das Stück? 10 Pfennig. Das macht also 20 Pfennig. Danke sehr. Warum lachen Sie? Ich lache gerne. Was kostet dieses Buch? 3,70 RM. Das ist nicht teuer. Der Bäcker verkauft Brot, Semmeln, Mehl und Germ. Der Fleischhauer verkauft Fleisch und Wurst. Spielen Sie Schach? Nein, leider, Schach spiele ich nicht, aber ich spiele

Karten. Meine Schwester spielt Klavier und mein Bruder spielt Violine. Hier ist ein Billard. Spielen wir eine Partie! Mein Freund trinkt zuviel Alkohol. Schreibt Ihre Füllfeder gut? Sie schreibt leider sehr schlecht. Meine Uhr geht genau. Was schreiben Sie? Ich mache nur eine Notiz. Trinken Sie noch etwas? Nein, ich trinke nichts mehr, ich habe schon genug. Gut, zahlen wir und gehen wir! Wie ist das Wetter heute? Das Wetter ist heute sehr schlecht, es regnet. Es ist kühl, bitte schließen Sie das Fenster. Rauchen Sie? Leider nein. Was heißt leider? Wie ist das Wetter heute? Das Wetter ist heute schön. Eine Zigarette gefällig? Bitte sehr. Haben Sie Feuer? Hier sind Zündhölzer und hier ist mein Feuerzeug. Fräulein Lotte, warum kommen Sie zu spät? Entschuldigen Sie, Herr Chef, aber meine Uhr geht zu spät. Gut, aber morgen kommen Sie pünktlich! Wie schmeckt die Schokolade? Ausgezeichnet! Was bringt dieses Lastauto? Eine Tonne Koks. Was ist ihr Mann? Er ist ein Kaufmann. Ich brauche kein Holz und keine Kohle, ich koche mit Gas und heize elektrisch.

Aufgabe:

- I. 1. Ein Knopf kostet 6 Pf. Was kosten 12 Knöpfe?
2. Eine Frau kauft 12 Taschentücher für 7,20 RM. Was kostet ein Taschentuch?
3. Ein Liter Wein kostet 1,20 RM. Was kosten 4 Liter?
4. Herr Maler verbraucht täglich 4,30 RM. Wieviel verbraucht er wöchentlich, monatlich, jährlich?
5. Wann öffnen die Geschäfte? — Wann schließen die Geschäfte?
II. Übersetzen Sie ins Slowenische: — Prestavite v slovensčino: Verzeihung, ist dieser Platz frei? Nein, leider, dieser Platz ist besetzt, aber hier ist noch ein Platz frei. Kellner, bitte eine Suppe! Haben Sie heute Zeit? Leider, ich habe heute keine Zeit. Der Aufenthalt hier ist sehr lang. Wir haben schon 20 Minuten Verspätung. Ich rufe die Kellnerin und zahle. Was kostet ein Mittagessen? Eine Reichsmark. Rauchen Sie nicht mehr? Nein.

Seit wann? Seit gestern. Tanzen Sie gerne? Ja, ich tanze sehr gerne, besonders Walzer.

III. Wandeln Sie »schreiben« und »rauchene« in der Gegenwart ab: — Postavite glagola »schreiben« in »rauchene« v sedanji čas.

Wörter:

- Alkohol (m) — alkohol
Ansichtskarte (w) — razglednica
Aufenthalt (m) — bivanje, zadržanje — postanek (vlak)
Chef (m) — šef, ravnatelj
besetzt — zaseden, -a, -o
Billard (s) — biljard
brauchen — rabiti
bringen — prinesiti
Brot (s) — kruh
Ei (s) — jajce
elektrisch — električno
entschuldigen — oprostiti
Essig (m) — kis
etwas — nekaj
Fett (s) — mast
Feuer (s) — ogenj
Feuerzeug (s) — vžigalnik
Fleisch (s) — meso
Fleischhauer (m) — mesar
Füllfeder (w) — nalivno pero
Gas (s) — plin
gefällig — prosim, na razpolago
Germ (m) — kvas
gerne — rad, -a, -o
Geschäft (s) — trgovina
gestern — včeraj
gehen — iti
Gewürz (s) — dišava
Gott sei Dank — hvala Bogu
heizen — kuriti
jährlich — letno
Karte (w) — karta
kaufen — kupiti
Klavier (s) — klavir
Knopf (m) — gumb
kochen — kuhati
Kohle (w) — premog
Koks (m) — koks
kommen — priti

Lösung der Aufgabe:
I. 1. April, Juni, September und November haben 30 Tage. 2. Jänner, März, Mai, Juli, August, Oktober und Dezember haben 31 Tage. 3. Februar hat nur 28 oder 29 Tage. 4. Der Großglockner ist fast 4000 m hoch. Klagenfurt hat ungefähr 60.000 Einwohner. 6. Heute ist... 7. Wir haben jetzt Sommer. 8. Das Gras ist grün. 9. Der Zucker ist süß. 10. Klagenfurt ist eine Gauhauptstadt. 11. Villach ist eine Stadt. 12. Kärnten ist ein Gau. 13. St. Anna ist ein Dorf. 14. Der Winter ist kalt. 15. Der Sommer ist warm. 16. Die Kirche ist rot, rund und süß. 17. Der Monat Mai hat 31 Tage. 18. Die Fliege ist lästig. 19. Villach ist in Kärnten. 20. Der Loibl ist ein Paß.

II. Drei Uhr achtundzwanzig, vier Uhr fünf, undvierzig (drei Viertel fünf), sechs Uhr, neun Uhr dreißig (halb zehn), zehn Uhr fünfzehn (ein Viertel nach zehn), neunzehn Uhr fünfzehn, zweiundzwanzig Uhr dreißig.

III. Kakšen sladoled je to? To je čokoladni sladoled. Je li dober? Da, izvrsten je. Kje so sedaj vaši sinovi? V Berlinu so. In vaša hči? Moja hči je v Wenu. Natakar, prosim steklenico pivala Na žalost, danes ni piva. Kakšna vročina je danes! Gotovo ima 30°. Je tudi že pozno. Koliko je ura? 21 h 30. Ali imate vozni listek? Da, hvala, imam vse. Vlak proti Kranjburgu nima nobene zamude. Kje je vaša prepuštnica? Tu je. Katere številko ima? Ima številko 12.821.

Skrivnost za zlatimi rešetkami

PO RESNICNIH DOGODKIH POSNETO POROČILO - SPISAL JÖRG REHOFF

Skoraj brez šuma je brnel voz čez gladko betonsko površino. Raj Mohindar je bil vključil srednje žaromete, da ne bi nobena divjačina privabil pred voz. Njegov stricnik je to napravil drugače, če je — kar se je sicer zelo redko zgodilo — šel na lov. Vstopil je v svoj posebno konstruiran lovski voz, vključil žaromet s svetlobo mnogih sveč in postrelil, kar mu je prišlo pred puško: včasih tigra, še pogosteje mlade radovedne opice in žyrgoleče nočne ptice. Tako se je bil naučil v Angliji, kjer so ga v Oxfordu navadili celo na roast-beef in gonje na jelene...

Ce bi se ne bil Raj instinktivno sklenil — toda sedaj je nevarnost že minila. S tleskom se je krogla zarila za njim v usnjeno blazino voza. Še tanek odjek strela, nato je hipoma bila zopet tišina v džungli, ki se je čez nekaj sekund umaknila divjemu rjoenju, vredanju, žvižganju in klepetanju živali v džungli. Raj Mohindar je preklinjal, toda noge ni dvignil od plinskega vzvoda. Bilo je nesmiselno, pomislilo bi celo samomor, če bi v temni noči zasledoval strelca.

Kdo je mogel imeti interes na tem, da bi ga ubil? Eden izmed svetlovalcev njegovega stricnika princa, ki se je prvič vladni morda bal slabih časov za svoj žep. Morebiti.

Raj Mohindar je bil pametna glava, toda na žalost mu ni prišlo na um, kje bi našel svoje sovražnike. Ni li v svojem pismenem odgovoru sam sporočil v Kalkuto, da hoče vladati v Athgaru zvesto po svetih tradicijah? Za določene angleške uradnike je to v prestavi pomembilo: Athgar tudi v bodoče ne bo pošiljal nobenega denarja v Kalkuto, kajti doslej je mala država spadala med tisto malo število provinc pod angleško navidežno oblastjo, ki so jim prizanašali s plačevanjem sicer običajnih posebnih daril, s tributov, priznanih pristojbin in slično.

Grace Mac Kenney, dvorna dama pri Rani Singh v Athgaru, je zvalc pozni večerni uri sedela na verandi, ki je obdajala njen zračni in v živih barvah opremljen bungalov. Tik zraven nje je stala bakrena svetilka, katere slaba svetloba je pošastno-modrikasto bliskala v poltmo verande. Mreže proti moskitom ob ograji so bile spuščene. Tesnobno soparna je bila ta julijska noč nad bungalovom. Včasih je prodrla do bungalova rjoenje enega izmed tigrov, ki so ležali za bronastimi mrežami v lovski hiši, včasih je odgovarjal kateri izmed državnih slonov, ki niso prišli do mira v svojem domu za slone daleč od poslopj palač.

Nepremično je buljila miss Mac Kenney v noč, dokler ni znenada videla z nekega drugega poslopja trikrat zaporedoma naglo pojavljajočo se zeleno luč. Takoj nato se je približal šum voza, ki se je počasi približeval po pešeni poti vrta palače.

Nacrt se je torej ponesrečil! Prihodnjic bo treba delati temeljiteje.

Grace Mac Kenney je pogledala na svoje zapestno uro. Bilo je ob dveh jutraj. Toda rani je gotovo še bdela. Mlada Angležinja se je porogljivo smehljala, ko je potegnila ključ yale iz žopa in zaprla vrata bungalova za seboj. Nato je savila v lopo, ki je vezala njen bungalov s haremom. Njena pot jo je vodila tik mimo pesjaka z osemdesetimi lovskimi psi radže. Bili so to izbrano popadljivo psi krvosledniki ki so bili dresirani na bivoje in divje svinje. Grace Mac Kenney se je zdrznila, ko je prodralo do nje zadrževano tesno rjoenje s valom prodirljivega smrada...

V istem hipu, ko je ona odrinila biserni zastor pred rano spalnico, je mister Britling v svojem bungalovu samotarja naenkrat dobil idejo, ki se je vrtela okrog peov krvoslednikov.

Ta inspiracija ga je skoraj potolažila glede njegove lovške smole v tej noči. Zamisljeno se je začel slačiti.

Mister Britling skrbi za vse.

Radža leži zopet več ur pljan od opija! je tožila mlada rani. Sedela je na nizkem couchu, pod velikim ventilatorjem s kriili iz bliščeče biserovine, ki so se sukali z lahnim brnenjem. Soba je bila nenavadno opremljena. Poleg indijskih platnenih stolcev so stali francoski stoli iz časa imperija, na dragoceni nemški omari s predali sta stala dva medena svečnika. Gnusnosti, ki jih je z najdljiv izdelovalec naredil iz svojih spominov v Angliji iz praznih nemških tulcev nabojev. Povsod so stala vaze z umetnimi cveticami najcenejše kakovosti. Zato pa je ko dih tanki kašmirski šal z vtkanimi zlatimi nitmi predstavljal premoženje, ki ga je rani brezbržno spustila na tla.

Tudi novinec bi bil lahko spoznal, da se je žena tudi udajala opijevemu strupu. Vtem ko je včasih živahno kramljala in bila dovpljna ter včasih celo globoka, se je v urah praznine

Huglijeva skrivnost

Neskončna lahkomišelnost pasjega čuvaja je bila, da ni redno zaklenil mrež pesjaka! je nekaj dni pozneje izjavil mister Britling s prepričalnim glasom pred angleško preiskovalno komisijo, ki se je sestala v prestolni dvorani Athgarja, da bi pojasnila grozno smrt raje Mohindarja. »Ta mož je ravnal docela neodpustljivo. Moral je vedeti, da te zveri ponoči napadajo vsakogar. Kot storlec ne pride nobeden drugi v poštev, ker je samo on imel ključ. Navsezadnje je pa s tem, da je naenkrat izginil, sam pojasnil vprašanje krivde.« S komaj zatajenim stokanjem je Britling vstal z nizkega pozlačenega stola. Samo on in miss Mac Kenney sta vedela, zakaj je imel debelo obvezo okrog stegna in da je pasji čuvaj Singh že davno počival v mrtvem stranskem rokavu reke Hugli, z 20 funtov težkim kamnom na nogah in malo luknjo na temenu.

Sir Bruce, ki mu je bil guverner bengalske province poveril vodstvo prelelake, je slišno poklašil. Bil je že skrajni čas, da je sluga prinesel sodo z viskijem.

»Ali so prenehali nemiri v državi?«

Mister Britling se je zadovoljno smehljaj: »Naši ukrepi so imeli popoln uspeh; od večraj naprej je zopet mir. Ko so bili našli grozno razmesarjeno truplo prinčevega stricnika, se je pač zdelo tako, kakor da bo nastala tukaj krepka revolucija. Vera Dravidov pravi, da je človek, ki so ga usmrtili psi, za večne čase pogubljen, če pa gre za princa ali plemenitaša, je njegovo sorodstvo obsojeno, da izumre. Seveda sem radžo stavil takoj pod skrbstvo — s primerno stražo je že na poti do Seychellon — in dal potem objaviti, da se je rani oddelila poročiti daljnega sorodnika, s tem odvrne zlo.«

»Ta sorodnik je sedem let star, kajne, mister Britling?« se je hehtel sir Bruce. Tudi drugi gospodje angleške komisije so se smehljali.

»Sedem let, dva meseca in 14 dni!« je odvrnil mister Britling. »Sicer sem pa dal takoj po rani podpisati novo ustavo, po kateri dob Angležja v bodoče letno priznanstvo 400.000 funtsterlingov.«

»To ni ravno mnogo denarja, Athgar je majhen — in če človek pomisli, koliko brig povzročajo te pritlikave države...« je opomnil sir Bruce melanholično.

»Storil smo, kar je bilo v naši moči, je odvrnil mister Britling nekam napolnjeno.

po pijanosti zopet pojavila v njej pristna hčerka Indije. Pičli meseci v dekliskem penzionatu v Kalkuti in Simli niso veliko koristili. Prestrašeno je čepela na couchu in v strahu poslušala grozljiv trušč noči, o katerem so dejali duhovniki, da izvirajo od zlih duhov...

Rani je bila 14 let stara. Šest let je bila poročena z radžo...

»Ali mi pa bodete tudi poiskali dobrega moža, takega, ki ne ljubi opija bolj kot žene?« je vprašala.

»Angležinja je slišala strah v glasu mlade Indijke.«

»Visokost, ni treba, da bi se skrbeli za to, je odvrnila smehljajoč se, »mister Britling bo skrbel za to, da bo mladenič skoraj še deček. Tega si Visokost lahko vzgoji po želji. In mister Britling je trdno obljubil, da bo tudi v bodoče ostal na dvoru kot angleški svetovalec. Odzvel bo Vaši Visokosti vsa važna dela. Treba vam bo samo dati svoj pečat na listine.«

»Potem bom končno vendar imela mir.«

Grace Mac Kenney je videla, kako so se rane oči poželjivo obračale na plitev zlat podstavek, na katerem so ležale potrebščine za kajenje; kroglice opija, pipe in mali bakreni svečniki. Porogljivo se je poklonila in zapustila spalnico.

»Gotovo, o tem sem prepričan. Zahvaljujem se vam. Sir Bruce je vstal in dal roko mistru Britlingu in miss Mac Kenneyevi. Preiskovalna komisija je s tem zaključila svojo sejo. Neslišno so indijske slugе prinesli na ledu ohlajene alkoholne pijače. Sir Bruce je kot prvi pograbil enega izmed brušenih kozarcev in napravil dolg, žejen požirek.

Bil je zadovoljen. Krasen dečko, ta Britling. Moral je na vsak način dobiti red, čeprav so v Londonu vedno skrbno pazili na to, da si uradniki indijskega departmaja Intelligence ne bi preveč domisljali na svoje delo...

Z zadovoljstvom je pogledal na krasni travnik, ki se je razprostiral po angleškem vzorcu, toda v tropeskem razkošju, pred odprtimi okni prestolne dvorane.

Bil je zopet mir v Athgaru, najgloblji mir.

Lord Brabourne najde izhod

Kot je bil podkralj zapustil svojo odprto kočijo in vstopil v s kupolo kronan, bel portal vladne palače, sta se povsile puški obeh pešcev iz rodu Singh. V prihodnji sekundi sta zagrmela dva topovska strela iz cevi staromodnih bronastih odprednjač, ki sta flankirale portal na desni in levi.

(Dalje prihodnjic.)

Priznavajo, da je skoro 700.000 ljudi v Indiji pomorjenih z lakoto

Dne 28. marca smo javili v naši 25. številki iz Stockholma: Činično stališče britanske vlade proti Indijcem, ki baje stoji pod njeno zaščito, se razodeva v sporočilu Spodnji zbornici britanskega ministra za Indijo Amerija. Objavil je listinsko dokazane smrtne primere leta lakote 1943. v Bengalih in izračunal pri tem žrtve lakote na 668.846. »To število predstavlja«, tako je Amery pristavil, »približno število smrtnih primerov, ki so jih povzročili sestradanje, oslabljena odpornost proti boleznim. Če že Amery priznava tako visoko število sestradanih Indijcev — koliko jih je pač potem moralo biti v resnici? — Zato pa prizanašajo Angležem na frontah — Zidov seveda na fronti sploh ne vidite? — Indijce pa uporabljajo, v kolikor ne umro od lakote, kot krmo za topove. Tako misli Angležja, da bo lahko rešila indijski problem brez »nasilnih sredstev«. Vse to pa imenuje »britansko zaščito Indije«.

Angelika / Eine österliche Erzählung von Friedl Marggraf

Als der Roggen blühte, hatte Angelika ihre Heimat verlassen und bei Verwandten ihres Mannes Zuflucht suchen müssen. Damals war ihr diese Landschaft im Osten des Reiches sehr schön, wengleich ein wenig fremd erschienen. Aber nun, — es graut ihr vor diesem Wald, über dem fühlbar die Schauer des Verlassenseins nebeln. Spinnweben hängen zwischen den Zweigen. Wie lange ist hier schon kein Mensch mehr gegangen, in dieser endlosen, verworrenen, von dichtem Gestrüpp durchflochtenen Wildnis?

Die Leute vom Dorf sind arm, einsilbig und genügsam. Angelika muß sie oft in geheim bewundern, diese zähen, mutigen Männer, denen so oft der Sturm die Netze zerreißt und den Fang abtreibt, diese geduldigen, stillen Frauen, denen die Wasser des unergündbaren Sees im Sommer Felder und Hausgärten knöcheltief überfluten, und die doch unverzagt weiterkämpfen und ihr Leben und das ihrer Kinder.

Angelika sehnt sich mit jedem Tag heftiger nach ihrer sonnigen, lieblichen Heimat im Schmuck der Rebhügel und Blumengärten, und gemessen an ihrem Einsamkeitsweh, erscheint ihr selbst die Bedrohung ihres Lebens und des Kindleins, das sie erwartet, minder gefährlich. Oft liegt sie viele Stunden lang wach, während der Wind ums Haus brüllt, und denkt verstört: »Lieber Gott, mein Kind darf nicht hier geboren werden, es soll von der ersten Stunde an in lauter Sonne hineinblühen!« Und sie ist von Tag zu Tag fester entschlossen, in ihre Heimat zurückzukehren.

Mieke, die Magd, die sehr an Angelika hängt, spürt zuzeiten die flatternde Angst im Herzen der anderen und tröstet sie gutherzig: »Ich stehe der Frau schon bei, wenn es Zeit ist. Ich versteh mich gut auf Kinder, o ja! Wir haben doch selbst noch fünf Kleine in der Stube zu Hause!«

Zu Haus! Ach, Mieke, ahnst du denn nicht, wie gerade dies Wort an dem Herzen der jungen Frau zerrt!

Anderntags fliegt ein Brief in Angelikas Heimat, in dem ist alle Qual der Gegenwart und alle Angst vor der Zukunft eingefangen. Angelika liebert der Antwort entgegen. Sie kann doch nur lauten: »Komm in Gottes Namen zurück!« Hat sie nicht den zärtlichsten, besten Vater?

Doch dieser Vater schweigt. Eines Mor-

Ben Kara Bensi, der Wüstenhadschi, und John Burl, der Handelsmann, trafen sich mit ihren Karawanen auf der kleinen Oase. Sie richteten das Lager, jeder für sich, und setzten sich, als sie fertig waren, eine Weile zusammen.

»Heute war ein heißer Tag, Ben Kara Bensi«, meinte der Handelsmann.

Der Wüstenhadschi nickte. »Ein Kamel ist mir krank geworden«, fuhr John Burl fort.

Ben Kara Bensi lächelte.

»Ich weiß nicht mehr, wie ich da helfen soll.« Die Miene des Handelsmannes drückte deutlich seine Sorge aus. »Der Höcker hängt ganz schlaff herunter, der Mist ist weich wie Kuhlfladen, und der Schaum trief dem kranken Vieh immerfort aus dem Maul. Was mag das für eine Krankheit sein?«

»Das ist Kamelgrippe!« sagte der Wüstenhadschi.

»Wieso weißt du das?« fragte John Burl.

»Nun, eines meiner Kamele hatte vor vierzehn Tagen die gleiche Krankheit!«

»Und was hast du getan?«

Ben Kara Bensi lächelte. »Ich bin mit dem

gens aber läßt man eine ungefüge, sorglich in derbes Sackleinen vernähte Fracht vor dem Hause ab. Mit fliegenden Händen durchtrennt Angelika den Bindfaden, reißt sie die Hüllen herunter — und sieht vor sich die

Wußten Sie schon...

...daß Regenwürmer während ihrer Paarungszeit als Hühner- und Entenfutter zu schweren Erkrankungen des Geflügels führen können? Die Ursache ist ein Giftstoff, der im Drüsengürtel der Tiere erzeugt wird.

Wie er mir, so ich dir

kranken Kamel nach Jusso zum Tierarzt wandert. Der hat mir gesagt, daß das Tier an Kamelgrippe leide. Er verkaufte mir für vier Pfund eine Medizin, die ich dem Kamel zur Tränke geben sollte.«

»Was war das für eine Medizin?«

»Ja«, sagte der Wüstenhadschi, »siehst du, ihr Leute aus dem Abendlande versteht es, auf einfache Weise zu Geld zu kommen. Als ich die teure Medizin untersuchte, fand ich, daß es nichts als gewöhnliches Terpentin war. Auf dem Markt hätte mich das gleiche Quantum ein halbes Pfund gekostet. Nun, aber dazu war es zu spät, und ich habe also dem kranken Kamel die Dosis Terpentin unter das Futter gemischt.«

John Burl dankte und ging, um sich zur Ruhe zu legen.

Nach einer Woche trafen sich Ben Kara Bensi, der Wüstenhadschi, John Burl, der Handelsmann, mit ihren Karawanen wieder auf der kleinen Oase.

»Es ist merkwürdig«, erzählte John Burl dem Wüstenhadschi, »ich habe dem kranken Kamel Terpentin unter das Futter gemischt, aber es ist gestorben.«

Ben Kara Bensi lächelte. »Das wundert mich gar nicht«, meinte er, »bei meinem Kamel war es genau so.«

Lakota v Indiji

Ce gledamo na indijska vprašanja, jih v Evropi radi presojava po evropskem merilu. Indijo navadno označujemo kot eno deželo, v resnici pa gre vendar za več dežel. Umestna je torej tukaj presoja po posebnih merilih. S svojim številom 400 milijonov prebivalstva se mora Indija vsekakor primerjati z Evropo.

Ozemlje, v katerem je lakota prikopela do vrhunca, bengalska provinca, je sama na sebi ena izmed najrodovitnejših pokrajin, je pa veliko preveč naseljena z ljudmi. Tukaj stanuje 50 milijonov ljudi na 200.000 kv. km. Tako gosto naseljenost dosega v Evropi samo Belgija, če pustimo vnaprejšnje posamezne province drugih držav kot na pr. Nemčije in Nizozemske. V Bengoliji so navezani samo na letino lastne dežele, zdaj v vojni še bolj kot prej. V dobah miru je bilo pri posebnih lakotah vedno še mogoče, spraviti živila v Indijo. Zdaj pa nedostaja tudi tukaj ladijskega prostora, ki ga Angleži brezpogojno potrebujejo za svoje vojskovanje.

Ce čitamo v časopisih, da umira na stotine ljudi vsak dan na cesti, bi morda kdo, presojavač po evropskih merilih, mislil na pretiravanja. In vendar so ti žalostni dogodki popolna resnica. Ljudje v Indiji morajo živeti na tako nizkem življenjskem nivoju, ki si ga mi Evropejci niti ne moremo predstavljati, da se zdi skoraj nemogoče, da bi ljudje sploh mogli živeti ob takšnih prilikah. Tudi višji poklici so tako slabo plačani, da je že v normalnih časih skoraj nemogoče, da se človek prebije s takimi plačili. Tako za službi na pr. Indijec, ki je po svoji šolski izobrazbi usposobljen izvrševati trgovski poklic, samo približno eno sedmino tega, kar plačajo Angleži v Indiji v enakem položaju.

Samo, prislovična azijska skromnost je omogočila, da so ljudje ob takih prilikah sploh še ostali živi. Anglija ni zahtevala neštete milijone dobička iz tega bednega življenja Indijcev. Zato je tudi razumljivo, da Indijci tako sovražijo svoje angleške zatiralce. Kajti nacionalnih krogov v Indiji ne poganja k vstaji proti Angliji samo to dejstvo popolnega zasužnjavanja in izžemanja, ampak tudi okolnost, da so morali Indijci, kot vojski žrtvovati svoje življenje za angleški imperializem. Izmed 500.000 Indijcev, ki so jih Angleži doslej uporabili na najrazličnejših bojiščih, zlasti pa tudi v Severni Afriki, je baje padlo nar 100.000 mož t. j. več kot ena petina. Takšna je skrb Anglije za deželo, s katero se je najbolj okoristila in kateri mora biti hvaležna za svoj svetovni pomen.

Nacionalna Indija sedaj ne bo mirovala preje, preden ne bo izvojevala svobode za indijski narod. Ze danes so se strnili Indijci v inozemstvu, ki jih vodi Subhaz Chandra Bose, v boju proti Angliji v indijski nacionalni armadi, ki se bo skupno z Japonci bojevala na vzhodnoazijskem bojišču. Tudi v mejah Indije same bodo s pasivno rezistenco še dalje kazali svoje politično stališče.

uralte, buntbemalte Kinderwiege aus dem Elternhaus! Auf dem Boden angeheftet findet sie einen Zettel von Vaters Hand: »In ihr wirst du deine Heimat finden.«

Da kniet Angelika weinend bei der Wiege nieder und streicht zärtlich mit ihrer Hand über Laubgewind und verwitterte Malereien und den erhabenen Druidentfuß am Kopfende. Sie begreift, daß sie nun ganz auf sich gestellt ist, gebunden durch eine heilige Pflicht, und daß niemand eine Flucht vor der eigenen Schwäche gutheißen darf, auch die Herznächsten nicht. Dieses Bewußtsein aber erfüllt sie plötzlich mit einer großen Ruhe. Sie läßt die Wiege in ihre Schlafkammer bringen und lächelt sogar ein wenig, als Mieke in ausgelassener Freude um, »das Prachstück« herumtanzt.

Die Zeit schreitet rasch voran. Das Licht wächst mit jedem Tag, und im Dorf rüstet man schon zum Osterfest. Und da, eines Tages, ist plötzlich die alte Wiege von neuem Leben erfüllt! Angelika ist glücklich. Ja, wirklich, das ist sie. Alle Bangigkeit ist wie fortgeblasen. Ist sie nicht eine heimliche Königin, die allmächtig über dem Alltag und seinen Nöten steht? Wie hat sie nur jemals dies breite geräumige Haus, das Platz hat für viele lachende Kinder, einsam finden können und diese stille, große Landschaft öde? Und verbindet nicht gleiches Bangen und Hoffen sie geheimnisvoll auch mit der Ärmsten unter den Dorffrauen?

Ach, nie ist eine Mutter der anderen im mindesten fremd! Sie spürt das aus jedem Glückwunsch, gleichviel, ob er ihr mit freimütigen Lachen oder in unbefolter Scheu mit einem Strauß der ersten Osterblumen angetragen wird. Ja, Angelika, die junge Mutter, liebt dies Leben wieder, nachdem ihre verflogene Sehnsucht eine Rast und ihr Herz eine Heimat gefunden hat. Denn dies weiß sie nun: die stärksten Wurzeln ihrer Kraft gründen nicht allein im Heimatboden, sondern auch und zuletzt im Glauben an das ewig neue, ewig junge Leben, — im ewigen Osterglauben!

Angelikin biser / Velikonočna pripovedka Spisal Emmo Mathias

V davnih časih je stala ob močvirju siromašna kočica. Prostora je bilo komaj za njo in mžlo bomega polja. Več ga ni pustila neugrta gorska reka, ki je rušila pečeno obalo in v zlem času poplavljal bomo polje. V kočici sta stanovali Angelika in njena strina. V večnem boju z močvirjem sta pridobivale skromne prideleke iz slabe zemlje. Kakor je bilo znano siromaštvu Angelike, tako je slovela njena lepota; bogati kmečki sinovi iz cele okolice so se bili v njo zagledali, in marsikateri izmed njih si jo je zaželel za ženo — pa je takrat, kakor večinoma še dandanes, držalo, da denar na denar vleče.

V dekletovem srcu je domoval sin edinec bogatega kmeta Matterna, kamor je često hodila na dno, in mladi Hans ji je ljubezen goreče vračal. Pač pa to ni bilo prav starem, ki ni hotel ničesar slišati o siromašni »barski rozi«, kakor je dekletu slovelo po vsej okolici.

Takrat so še spoštovali stare običaje, šege in navade. O velikonočni zori so še hodile mladenke k potokom in rekam, tam zajemale vodo in čakale, da se prikaže na gladini slika bodočega moža. Tudi Angelika je vzela lončeni vrč in ob čudotvorni uri prvih sončnih žarkov velikonočnega praznika zajela čarobno vodo nad peščenim dnem pomladanske reke — v valovih je videla sliko ljubljenega Hansa Matterna.

Doma je vodo izlila in glej, na dnu vrča je ležala rečna školka, kakršnih je bilo takrat še mnogo v rekah in potokih. V školki je našla krasen rožnatordeči biser. Veseli sta bili nad to najdbo Angelika in strina, ki je vedela kakor vse stare ženske mnoge prečudne zgodbe. »Otrok božji, tebe so blagoslovili skratje in gorske vile«, je rekla in zraven se dodala, da gozdni možički v jutranji zarji zbirajo solze gorskih vil, ki zalujejo za izgubljenimi ljubčki in te solze nosijo v reke in potoke. Če školka vjame solzo, jo spremeni v dragoceni biser, ki ga najde spročen otrok.

Vse se zve in tudi najdba bisera ni ostala prikrita. Pa je končno tudi kmet Mattern pristal na snaho Angeliko, ki bo prinesla biser za doto. Angelika je postala srečna s Hansom, množilo se je bogastvo, in zdravo potomstvo je sledilo rod za rod.

Prišlo so nadloge nad okolico, prihrumela je v deželo 30 letna vojna. Nad dvorišči in posestvi je zapel rdeči petelin in oblaki dima so se valili nad barjem in vresjem dneve in dneve. Tudi kmetijo Matternov je pokončal ogenj in v poslednjem trenutku sta se rešila kmet Kristof in njegova žena Veronika v komaj dostopno močvirje. Tu sta preživela v ubožtvu in stalnem strahu nekaj let svojega mladega življenja.

Ta je prišla vest, da je sklenjen mir nemoč, iznemoglosti in zdvoje krvaveče države v Münstru in Osnabrücku. Begunci, ki jih je bilo s časom v močvirju vedno več, so se plašno in počasi vračali na svoja požgana selišča in dvorišča. Preraščene so bile nitve s travo, čez moza segajoči plevel je obkrožal pogorišča hiš in hlevov. Ni mukala živina, in molčali so kmetje v moreči tišini smrti. Bilo je to ono velikonočno jutro, ko je pomladansko sonce objemalo bore in vresje z prelaznimi žarki.

»To nima smisla« je zamomljal Kristof in ob ustnicah so se mu pojavile poteze obupa in brezupnosti. Stal je z ženo in osemletnim sinčkom Francom pred razpadlimi stenami in zogljenimi blodi nekdanj ponosnega doma. »Nobenega denarja, nobene živine, nobenih pripomočkov za obnovo, nobene stvari ni«, je ostavil in že je hotel zapustiti pogori-

šče, ko mu je žena Veronika položila žaljavo roko na ramo in ga zadržala na mestu z besedami »mož, dva sva in bodeva že naredila«. Brez nadaljnjih besed je pričela trebiti grmičje okoli ruševin. Kristof je skomignil in se lotil odstranjevanja tramov, medtem ko je sin France, ki mu je bila slika opustošenja nekaj povsem novega, sam sebi prepuščen in se po otročje igral v pepelu in podrtini.

Mnogo ur trdega dela sta opravila ta prvi dan velikonočnega praznika. Nenadoma prihiti z od igre vročim obrazkom sinček k staršem. V njegovi odprti zamazani ročici se je nekaj lesketalo. »Glejte, kaj sem našel, maloz kroglico«, je zavpil in se mu je takoj obraz skisal, ko mu jo je oče vzela. Očistil je kroglico in razburjeno dihal. »Angelikin biser« je težko izgovorila Veronika: »oni ga niso našli, in mi smo obogateli.«

Se isto uro se je kmet Kristof z biserom podal na pot v veliko mesto in iz pazljivo varovanega družinskega dragulja je nastalo novo posestvo, prišla je nova živina v hleve in povrnil se je predvsem stari blagoslov, ki je naslednikom na Matternovi kmetiji dal moči in zaupanja za obnovo zapuščenega polja, da ne bi usahnil vrelc večnega kmetstva v korist in pomoč državi in narodu.

Kakor svetloba velike noči v naravi vedno premaga smrt po večnih zakonih, tako se je tukaj zgodilo v malem in kljub temu v velikom: Stara navada je nekoč prinesla biser,

zajet v polnem zaupanju, in to zaupanje je proti vsem zaprekam vrnilo blagoslov. Matternovo kmetijo pa so še dolgo nazivali ljudje »dvor biserov«, dokler niso dogodki zatonili v naročju pripovedke.

So tri vrste pomladi

Za naravo koledarski začetek pomladi ni važen. Ona odslovi zimo, ko je za to primeren čas. Tu in tam v februarju, navadno marca, včasih pa šele v aprilu. Kje pač začenja težko pričakovana pomlad svojo zmagoslavno pot posuto s cvetjem, ob naraščajoči sončni toploti in petju ptic, ki jo vodi skozi vso državo? To je v zvezi s časom počitka rastlin, nazvanim rastlinska zima, ki traja približno 60 dni v Rheingau in 135 dni v Generalgouvernementu.

Ta doba je končana s predpomladjo, ki prinese prvo prebujenje rastlinstva. Zaznamovana je z razcvetom dreves, čijih cvetovi se pred listi razproste. Semkaj spada posebno sadno drevje. Predpomladi sledi prva pomlad, ko se pokažejo cvetovi in obenem prvi listi. Končna doba je polna in prava pomlad, v kateri se razcvete tisti les, ki že ima prve liste. Istočasno ozeleni listnati gozd. Ta trostopni razvitek začne ob gornjem Rheinu, posebno v okolici med Badenweilerjem in Freiburgom z Kaiserstuhlom, ki se radi neverjetno millega podnebja imenuje tudi »nemški tropski paradiz«. Tukaj začenja pomlad svojo vsakoletno zmagoslavno pot skozi Srednjo Evropo.

Poleti je v tem kraju tako vroče, da ska-

lovje Kaiserstuhla skoraj žari in bi človek skorajda mislil, da se nahaja v tropah. Vzrok tem nenavadnim razmeram podnebja je pač ta, da te kraje še preplavlja topli zrak Sredozemlja. On si pribori dostop skozi »Burgundische Pforte«, ki leži nasproti Badenweilerju do Oberrheinsass in doseže še celo Oberbaden. Torej se ni čuditi, če ob gornjem Rheinu uspevajo ne samo smokve, mandeljni in citrone, ampak celo nekatere tropske rastline.

Iz zapadne Nemčije gre pomlad naprej proti severu in severoistoku, ali si pač pri tem dovoli nekaj stranskih skokov. Zato cvetje sadnega drevja časovno ni enako, ampak je odvisno od posebnosti podnebja posrednih krajev in se tudi ne more vzeti kot merilo za točen prihod pomladi »po voznem redu«. Nazadnje se prikaže pomlad v Gau Danzig—Westpreußen, Ostpreußen in v Generalgouvernementu, ko je med tem v Rheinlandu že več tednov vladala. Ti prvomereni kraji pa niso bili od narave vedno tako mačehinski obravnavani. V srednjem veku so celo še ob Visli trgali popolnoma zrelo grozdje. Ali okoli leta 1437. je bila izredno huda zima, ki je ugonobila vse sadno drevje in seveda tudi trto. Od tega časa ob Visli ni več trte.

Naši vojaki pozdravljajo domovino

Z Vzhoda pošiljajo gorenjski fantje očetom, materam, bratom in sestram oziroma fantom in dekletom tople pozdrave in jim voščijo obenem vsele in zadovoljne velikonočne praznike. Hwasti Franz, Breg; Sitar Franz, Laufen; Ribnikar Cyrill, Adergas. — Nadalje sledeči lovci pri oklopnjakih: Gefr. Hribnik Johann, Marburg; Panz. Jäg. Maiditsch Franz, Moräutsch pri Domschalah; Panz. Jäg. Kuchar Josef, Schmarza pri Steinu; Panz. Jäg. Osebek August iz Neumarktl; Panz. Jäg. Mall Alois, St. Martin pri Steinu; Panz. Jäg. Kuass Fortunant, Aich pri Domschalah; Panz. Jäg. Urch Johann, Unt. Pirnz.

Z Norveškega: Bergant Franz iz Utik bei Woditz; Wilfan Valentin iz Gutenfeld; Grinl Josef iz Kreuz bei Komenda; Pirz Johann iz Hülben bei Krainburg; Klementschtich Barthol iz Alt Ossiltz bei Laak; Terpinz Vinzenz iz Retschtz bei Velde; Nemetz Emil iz Eich bei Domschale; Wessel Cyrill iz Kirschendorf bei Moräutsch; Gaster Edward iz Leibnitz bei Radmannsdorf; Stare Vinzenz iz Zavr bei St. Martin Sauer; Beneditschich Cyrill iz Alt Laak a. d. Zaiser; Rant Maks, Wolaka bei Laak.

Iz Severne Nemčije: Franz Jeschek, Tazen pod Šmarno goro.

Iz Južnovzhodne Nemčije: Mall Anton, Habian Blasius, Stanonik Johann, Pal Franz, Makarovitsch Friedrich, Dolar Paul, Filipitsch Josef, Fekonja Franz, Praprotnik Franz, Jager Franz, Kolar Anton, Primoschtz Anton, Hojnik Franz, Kozjek Rudolf, Veber Anton, Sellinschek Ludvig, Mernik Stanko, Gregorschek Anton, Babitsch Franz, Klemen Franz, König Gofried, Moisi Alois, Vrbovschek Anton, Podplatan Alois, Germ Franz, Kovatschitsch Franz, Preložnik Anton, Koprivec Andrej, Feiß Franz, Pachentschik Anton, Gorutchan Stanislav, Bele Johann, Sedel Alois, Smole Johann, Dolenz Anton, Tavtschar Johann.

Iz Južne Nemčije: Tone Orechek, Josef Vessel, Franz Kos, vsi iz Lukowitz; Johann Tschimschar iz St. Martin bei Zirklach; Josef Klauschek iz Obergammiling, St. Veit Sauer; Johann Supan iz Wald Sauer; Franz Breschar iz Neumarktl; Franz Dobrin iz Neumarktl.

Z Atlantske obale: Cyrill Koselj, Reifen; Josef Kernik, Reifen; Franz Kaidisch, Velde; Marian Rosmann, Lees; Franz Klacar, Wocheiner Vellach; Franz Schaus, Preddvor; Alois Ausenik, Gorene; Franz Debelak, Rupa; Josef Springar, Moste; Michael Jurkovitsch, Radmannsdorf; Stanislaus Rosmann, Lom; Paul Skok, Mansburg.



Čari velikonočnega jutra.

ZBOGOM, MALA MARGARETA!

Črtica. Spisal Friedrich Horstmann

Danes torej ji je napisal Reinhold zadnje pismo.

Margareta je zbežala v polje in se vsedla v zeleni meh pod drevosom ob hribčku. Sama je hotela biti s svojim ranjenim srcem. Strnad poje v robidovju. Ali je to veselje ali žalost, kar vre iz grla v modro nebo? O bolečinah mora peti in o žalosti, ki jih je polna njena duša. »On me je zapustil«, poje strnad in »nikdar več se ne vrne«.

Zapuščeno se čuti dekletu na tem svetu. Ali ne čuti narava okoli nje tudi to srčno bol? Ali ni tisoče rož pobešilo pisane glavice? Divji nagelčki in marjetice, vijolice, trobenčice in tam nežne anemone? Ali ni trava gubila svoj svezli blesk in ali ne visi jutranja rosa kakor kristalne solze na njenih bilkah? Ali ne zveni pesem škrjančka kakor zamolkla elegija?

Solze teko po cvetočih licih dekleta. Kako naj pozabi, ko je bilo tako lepo, kako naj to izbrisi iz svojega srca, kar se je v njem vžgalo ob taini uri prve ljubezni? Vse to naj bi bil samo sen?

»Zelo, zelo sem Te bil ljubil, mala Margareta«, piše on v pismu, ki naj bi bilo zadnje, »in vedno bodem na Tebe mislil. Na dneve, ki sem jih smel preživeti v Tvoji bližini in na ure, ki so bile samo najine in najine sreče...«

Kako naj pozabim tisti trenutek, ko me je prvič v življenju objel mož in me vroče poljubil? Tam v gozdu je bilo to, kjer raste praprotni in z veterinami tke pestro preprogo, kjer ravno sedaj kroži kanja in ima gozdna štoklja svoje stanovanje. Moje srce se je na lahko odprlo in ga je sprejelo. Moje misli so bile samo pri njem. Bila sem najdražejša v njegovem naročju...

Tih pomladanski veter se laska deklici kakor bi jo hotel tolažiti. Sončni žarek se prikrađa skozi listje in obigrava pialo gla-

vo. Gozdna štoklja izstopi iz podlestja in ziblje in obrača svojo glavico k jokajoči sosedki. Škrjanec žvrgoli svojo najbolj veselo pesem in pirol zapoje ljubkavalno in vabljivo: »Ne žaluj, ne žaluj!«

»Vedno bi bil rad ostal pri Tebi, vedno obdan od Tvojega zvonkega, otročjega smeha, Tvoje vedrine in brezskrbnosti Tvojega bitja. Ali kako bi se to končalo? Spet sem sredi borbe za obstanek. Prišla bodo težka leta in Ti si še mlada, zelo mlada. Polna bolečin bodeš mislila na mene. Tvoje bližine bodo omočile Tvoje solze, ki jih bodeš marsikatero noč pretočila radi mene. Potem se boš spet znašla.«

Nisem hotel raniti Tvojega srca. Ali ljubil sem Te in Ti mene. Postala si v tej ljubezni zrejša. Nisi več otrok kakor nekdanj. Bil

sem prvi, ki Te je poljubil. Smel sem to, ker sem prišel k Tebi čistih misli. In koliko lepih dni je sledilo temu prvemu poljubu...»

Golob kliče kakor takrat. Šla sta bila, ko se je zlata sončna krogla potopila na zapadu. Srna jima je skočila čez pot. Med resjem in brinjem sta se vlegla in sanjarila — — — Stari mesec jih je miroljubno opazoval in je njima pokazal pot vrnitve, ko je med tem bobnarica dromljala in je v daljavi skovilal čuk.

Pozabiti, — pozabiti tudi te ure?

»Pozabila boš«, so prikimala cvetlice ob poti, »Ti si mlada«, je žvrgolel škrjanček, in bela breza pomigava z njenimi nežnimi mčicami: »Spet pojdi otrok, jutri boš spet vesela.«

Pesem pirola plava nad njeno glavo. Pokoj in mir sta v njegovi pesmi.

»Tudi Tvoje srce se bo pomirilo, ljuba mala Margareta, in odprlo drugemu, da boš našla Tvojo srečo.«

Velikonočni zajček v uniformi

Vesetje zvečer pred Veliko nočjo — Spomin iz otroških let

Velika noč je bila tistega leta v drugi polovici aprila, ki se je vidno pripravljala, da odstopi oblast svojemu nasledniku, težko pričakovanemu mesecu radosti, zelenemu majniku. Vel je že prislovičen majski vetrič in moški niso nosili več površnikov, razven morda na rokah. Pa tudi izmed deklet in mladih gospa so le še nekatere pokrivala prozorne nove pomladanske obleke z lahimi plašči, ki so se dobro prilagajali telesu. Bil sem takrat mali hlaček komaj štirih let in sem imel popolnoma razumljivo, večkrat marsikatero želje ki sem si jih bil vtepel v glavo in ki so se pri vsaki pravi ali nepravi priložnosti javljale in zahtevale izpolnitve, večkrat mnogo več, kakor je to bilo prav mojim predobrim staršem. Zvečer, ko je ob svitu petrolejke mati pletla ali se z vso ljubeznijo lotila mojih strganih nogavic in je oče sedeč ob peči kadil pipo in pihal ne

preveč aromatične oblake dima po sobi, se je zgodilo tu in tam, vedno pa ko so se približevali veliki prazniki, da sem bil vprašan, če imam kakšne želje. In to je bilo ravno sedaj, ko je čepel pred vrati velikonočni zajček in pripravjen na skok čakal, da bode spuščen v sobo. »Kaj naj ti prinese velikonočni zajček, dragi sinko?« — me je takega večera vprašal oče; mati je za trenutek opustila delo in me spodbudljivo pogledala. Z njo sem imel namreč »tajni dogovor«, in ona je vedla že vnaprej, kaj sem si želel, ravno tako kakor je bila obveščena, saj večkrat, če je njen sinko, po sosedih imenovan posrednež, kaj napravil.

Popolnoma sem se zavedal, da nisem bil vedno med najbolj pridnimi in tako si nisem upal vedno pred očetom s svojimi željami na dan. Pri materi je šlo laže. Ona je poznala moje načrte, ali mi je dala razumeti, da naj

ne zahtevam preveč, ker denar ne leži na cesti, ampak se mora šele prislužiti in da je brezsmiselno zidati gradove v oblake. Čeprav sem pomen teh besed šele po mnogih letih dojel, sem kljub temu o tem razmišljal. Se danes večkrat mislim na to, kako prav je imela mati in kako mora biti človek skromen, ker številne želje ostanejo vedno neizpolnjene in tako mnogo ostane za njega nedosegljivo. Tudi velikonočna želja v tistih časih se mi je zdela nedosegljiva, tako mi je govoril neki notranji glas, ali vse eno sem jo povedal: uniformo bi imel rad, tako vetlo, čisto in pisano, kakor je bila takrat zala obleka častnikov stare podonavske monarhije. In zraven, to se razume samo po sebi, sabljo in čako z perjanico in puško. Torej želja, kakor se vidi, nič premalo, o skromnosti niti najmanjšega sledu.

Ko sem na velikonočno soboto hotel zlesti v posteljo, sem opazil, da je odeja višje ležala kakor navadno. Ko sem jo odstranil, sem zagledal pravo zakladnico: vse je bilo tu, pa res vse, kar sem si bil zaželel. Od veselja sem zavriskal in na velikonočno jutro — po slabo prespani noči, ki mi je mnogo predolgo trajala in v kateri sem sanjal o vojni, ki sem jo vojeval moško sedeč na konju, v svoji popolnoma novi uniformi, s potegnjeno sabljo proti sovražniku (so morali biti pač dečki iz sosesčine) — torej na velikonočno jutro sem prvič nastopil. Šel sem nasproti materi, ko se je vrnila iz cerkve, moško sem salutiral in opazil spet v njenih očeh solze veselja, ki sem jo, ko me je vsa radostna vzela na roke, s poljubom izbrisal. Kolikokrat sem se spominjal tega veselega velikonočnega dogodka, ko sem v prvi svetovni vojni kot častnik nosil pravo uniformo nekakega starega polka, ki se je častno izkazal pred sovražnikom in sem smel pomagati pri obrambi meja domovine in kolikokrat se še dandanes spominjam tega velikonočnega večera, ko se mnogo kaj, za kar bi človek mislil, da je izpeljivo, izkaže kot nemogoče, in mnogo kar sem želel doseči, ostane nedosegljivo. Nobeden mi ne more napraviti nemogoče mogoče. Dobrih staršev pa ni več... Will Fischer.

Pesni sladkor si osvoji svet

Sladkor iz repe - Svetnik umre v čudnih okoliščinah - Pod rabljevo vrvo

Z uvedbo pesnega sladkorja v Evropi po Franzu Carlu Achardu (1753/1821), ustanovitelju proizvodnje sladkorja iz sladkorne pese, je bila v prvi vrsti prebita fronta britanskih kolonialnih monopolov. Do tedaj je svet obvladal trsni sladkor.

Achard, ki je leta 1802. s pomočjo vlade v Kunern (Niederschlesien) ustanovil prvo tovarno za sladkor, ni odkril pesnega sladkorja, marveč je le nadaljeval poskuse svojega učitelja in prednika v svojstvu direktorja fizičnega razreda na znanstveni akademiji v Berlinu, Andreja Marggrafa (1709/82), ki je leta 1747. prvič dokazal, da vsebuje pesa sladkor in tako ustvaril podlago za proizvodnjo sladkorja v Nemčiji. Praden so splošno spoznali pomen pesnega sladkorja, so se pa vršile trde borbe. Achard, čegar prvo »varilnico strupov« so uradno zaprli, je vršil svoje praktične poskuse v Kaulsdorfu pri Berlinu. Graščina je pogorela. Toda tudi pozneje so ga zadeli razni udarci. Da bi pridobil svojemu pesnemu sladkorju prijateljev, je poslal vzorec vplivnim trgovcem in svetnikom v Berlinu, ki bi se naj prepričali o kakovosti novega sladkorja. Eden izmed svetnikov, ki mu je bil poslal vzorec, je umrl v taškovini okoliščinah. Ugotovili so zastrupljenje in zaprli Acharda radi suma umora. Ni mnogo manjkalo, pa bi obesili popolnoma nedolžnega. V zadnjem trenutku so ugotovili, da je svetnik umrl radi zastrupljenja z ribami. Acharda so izpustili, toda prišel je z dober glas, povsod so ga sprejeli z nezaupanjem. Sodni protokol z dne 25. februarja 1788. potrjuje sicer, da je bil »alkimist in kemik«. Achard izpuščen iz zaporja, ker se je izkazala njegova nedolžnost, njegovo izdelovanje sladkorja so pa označili za »kemično igračkarije«. Govorica, ki so jo gotovo razširili sebični trgovci, da je pesni sladkor strupen sugor, pa je ostala še dolgo po tem procesu. Angleži so bili pri tem gotovo vmes.

Nemška iznajdba je postala med tem znana tudi v Angliji. Tam so takoj spregledali posledice, ki so grozile angleški trgovini s trsnim sladkorjem, če bi se uresničila proizvodnja sladkorja iz pese. Da bi preprečili izredno nemško konkurenco, so ponudili Achardu 200.000 mark, če javno izjavi, da je njegova iznajdba sleparstvo. Achard je pa kljub vsem nevšečnostim bil prepričan o bodočnosti pesnega sladkorja in je ponudbo odklonil. V letu 1799. se je zgodil potem preobrat.

Pruski kralj Friedrich Wilhelm III. je spoznal pomen lastne sladkorne proizvodnje. V raziskovanjih, ki so se vršila pod državnim nadzorstvom v Berlinu, je mogel Achard dokazati pravilnost svoje trditve o prevratni iznajdbi. Nato je dobil 50.000 tolarjev državne dotacije. S tem denarjem je kupil posestvo Kunern, na katerem je sezidal leta 1802. prvo tovarno za pesni sladkor.

Zopet je posegla usoda trdo vmes. Malo let pozneje je bila tovarna v vojni porušena. Razvoj te, za naše današnje gospodarsko življenje tako važne industrijske panoge, je bil znova zadržan. Šele v teku prihodnjih desetletij se je razvila proizvodnja pesnega sladkorja do današnjega pomena. Pri tem ima veliko zaslugo tudi Napoleon, čeprav proti svoji volji. Ko je v letih 1806. — 1813. odredil

nad evropsko celino zaporo in so v škodo Anglije bojkotirali vse blago iz kolonij, je izostal tudi uvoz trsnega sladkorja iz Indije in Južne Amerike. Ker se pa niso hoteli odreči priljubljeni sladkariji, so deslej zasmehovana Acharda z vseh strani priganjali in podpirali. Nemčija in ostale evropske države so se končno same oskrbovale s sladkorjem, in Achard je postal na mah spoštovan in premožen mož.

S skrbno izbiro semen in vrst se je donos sladkorja v pesi vedno bolj stopnjeval in tako je nastala iz pese, ki je za časa Marggrafa vsebovala samo 2,5 odstotkov sladkorja, sladkorna pesa, ki vsebuje danes povprečno 16 odstotkov sladkorja in ki se je s posebnimi poskusi že lahko povečal na 25 odstotkov.

1840. l. je delalo v Nemčiji že 145 sladkornih tovarn. Danes spadamo z letno proizvodnjo približno 2 milijonov ton med sladkor izvažajoče države. Poleg tega pa dajo preostanki sladkorne pese prvovrstno krmo.

Bruno H. R. Sander.

Delavec na kmetih včeraj, danes in jutri

Če je bilo vprašanje kmečkih delavcev v preteklih letih za dosego naše neodvisnosti v prehrani velikega pomena, se je temu z vojno pridružila še druga važna okolnost. Danes sodeluje pri obdelavi nemške zemlje veliko število vojnih ujetnikov in inozemskih civilnih delavcev. Kakor je tudi ta pomoč trenutno važna in dragocena, ne smemo pri tem pozabiti, da mora končno biti nemška zemlja obdelana po nemških ljudeh.

Pri tem pa nikakor ne sme postati celotno število kmečkih delavcev manjše. Sicer lahko učinkujejo razbremenilno izboljšane delovne metode in tehničiranje, vendar so tukaj meje, ki se ne dajo prekoračiti. Nasprotno, potrebno število bo znatno pomnožilo vedno bolj napredujoče intenziviranje obdelovanja zemlje, vedno višje zahteve njenega donosa, naraščajoča mnogostranost kmečkega dela, nezogibna potreba, da se vrača delokrog kmetice vedno bolj s polja v hišo in družino in končno tudi izpolnitve upravičenih želj kmečkih delavcev.

Če se bavimo s kmečkim delavcem včeraj, bomo kar naravnost razumeli, zakaj je bil tako dovteten za beg z dežele. Nezdostna plača, slabo stanovanje in mala možnost za ustanovitev družine, težko delo z mnogokrat preko upravičenosti podaljšanim delovnim časom, bres upanja, da bi kljub največjemu trudu napredoval v poklicu — to so bili bistveni vzroki nezadovoljstva poljedeljskega delavca.

Tu je nacionalsocializem povzročil temeljito

spremembo. Ze splošen socialni podvig kmečkega stanu, ki se je začel neposredno po prevzemu oblasti, je prišel kmečkemu delavcu »od danes« prav. Kakor je bila že od nekaj kmetova stiska njegova stiska, kmetova sredi njegova sreča, tako se je z izboljšanjem kmetovega položaja izboljšal tudi njegov v isti meri. Seveda ne smemo pozabiti pri ocenitvi do danes doseženega, da nastanajo v teku kmečkega letnega dela okoliščine, ki so vezane na nek nazoren, zakonit potek in se bodo radi tega tudi v bodočnosti še bistveno spremenile. K temu spada v prvi vrsti različna intenzivnost in trajanje dnevnega dela in njegova odvisnost od letnega časa in vremena. Nadalje obstoje — ne samo v vasi — razmere, ki se trenutno ne morejo spremeniti, ker jih je povzročila vojna, in katerih dokončno ureditev je treba prepustiti povojnemu času. Semkaj spada predvsem stanovanjsko vprašanje, čegar rešitev je iz različnih vzrokov otežkočena. Nihče pa, ki pozna osnovne nauke nacionalsocializma in moč njegove dinamike, ne bo niti trenutek dvomil o tem, da se bo s koncem vojne začela živahna gradnja stanovanj za družine kmečkih delavcev. V neki meri je tudi mezno vprašanje odvisno od vojne, ker so tukaj omejitve, katerim se imamo zahvaliti za trdno nemško veljavo in ravnovesje cen za naše življensko važne potrebe. Ugovor, da tudi pozneje donos kmečkega dela ne bo dopuščal višjih mezd, je v po načrtu vodenem gospodarstvu neosnovan in je veljal samo v času

liberalizma, v katerem je odločala na tržišču samo po spekulaciji vplivana menjavajoča se igra povpraševanja in ponudbe.

V kolikor so danes dani pogoji za rešitev vprašanja kmečkih delavcev, se je to v bistvu že zgodilo. Tu so mišljene predvsem poklicna izobrazba in možnosti dviga in ne nazadnje kulturno poslanstvo in oblikovanje prostega časa. V 1. oktobra 1937. izdanih pravilih Reichsnährstanda so bila izdana navodila za kmečko izobrazbo. Poklicno tekmovanje in druge delovne borbe, dodatna poklicna šolanja in izmenjava kmečke mladine so skrbele za neko

Prihodnja številna našega lista izide 15. aprila t. l.

razširjenje, in celotni načrt je bil nagrajen s kmečkim poklicno-vzgojnim delom, v katerem je bil vključen tudi poljedelski delavec, ki spada odslej po končani učni dobi med strokovne delavce.

Brez predpisane izobrazbe more veljati v bodoče delavec na kmetih le za pomožnega ali priložnostnega delavca. Obratno pa se bo nudila prizadevnemu, posebno nadarjenemu kmečkemu delavcu vsaka le mogoča podpora; kajti s prostimi mesti na poljedelskih in ostalih strokovnih šolah, z brezplačno udeležbo v tečajih skrbi Reichsnährstand za nadpovprečno nadarjene in sposobne. Toda tudi, če ne zapusti meje svojega ožjega poklica, lahko izpolnjuje kmečki delavec kot prvi pomočnik kmeta prostor, ki dopušča njemu in družini, da se brezskrbno in zadostno prebije in ki mu daje večjo in zadovoljivo življensko nalogo.

Kako dalekosežen pomen ima vprašanje kmečkega delavca tudi v biološkem oziru, je razvidno iz dejstva, da živi v Nemčiji približno 600.000 družin kmečkih delavcev in da stoji s številom otrok ravno te na prvem mestu. Že iz tega je razvidno, da se mora in se bo po tej vojni vse storilo za nadaljnje izboljšanje kmečkega delavca. Vsak kmečki delavec od jutri, bo v svojem poklicu po predpisih izučeni. Uporaba naučenega, podprta s tehničnimi pripomočki, mu bo olajšala marsikatero težko delo. Oblikovanje prostega časa in kulturno skrbstvo mu bo olepšalo prosti čas, in zavest, da se lahko šteje med strokovne delavce, bo dvignila njegovo veselje do poklica in poklicni ponos, marsikateri življenja na kmetih željan človek iz mesta pa se bo vrnil zopet tja, od koder so se nekoč odselili njegovi predniki.

Diplom. Optiker C. KRONFUSS
Klagenfurt, Bahnhofstraße 15
Bis auf weiteres jeden Vormittag geschlossen.

Beachten Sie die Anzeigen im „KARAWANKEN BOTE“

Gute Anlage
Ihrer Ersparnisse
verlangen Sie den besten
Anlage-Ratgeber
über die verschiedensten
Baufächer und das Vermögen
genügsam bei der Prüfung
und allen Bauplänen
in den Donau-Alpenraum

WÜSTENROT
SALZBURG
VERANSTALTUNGSSTELLE
SCHALLERSTRASSE 64

Obstbaumspritzmittel Neodendrin
(Obstbaumkarbolineum). Selten
neu. Baumwachs. Baum-
teer. Castrix-Körner gegen
Feldmäuse und sonstige Schäd-
lingsbekämpfungsmittel sowie
Wolmann-Salz zur Holzimprä-
gnierung im Gartenbau erbit-
lich bei Franz Napotnik Eisen-
und Farbenhandlung. Kalk
und Zementniederlage. Klagen-
furt Krefelder Straße 9. Fern-
ruf 3009 (21.142)

Vorsicht vor Ansteckung!
Eine kleine, durch Nachlässigkeit her-
vorgebrachte Ansteckung hat häufig
eine schwerwiegende Erkrankung zur
Folge. Dann wird die Abgrenzung
durch Arbeitsunfall beantragt. Nicht
ängstlich sein, aber vorsichtig! Im
Krisenfall sind die richtigen Gegen-
mittel, z. B. CHINOSOL, erbitlich.

Wechselseitige Kranken-Versi-
cherungs-Anstalt Südmärk be-
trifft Kranken-Zuschußversicherung
für Pflichtversicherte,
Kranken-Vollversicherung für
Versicherungsfreie. Kranken-
haustaxenzeld - Versicherung für
jedermann. Auskunft: Haupt-
verwaltung Graz, Neutorgasse
Nr. 57. Verwaltungsstelle: Mar-
burg, Edm.-Schmid-Gasse 8.
Büro: CHIL Grabengasse 2.

ZAHVALA
Vsem, ki ste našega sina, brata in strica
Albina Supan,
tovarniškega delavca,
tragično preminulega v Klagenfurtu, dne 26.
marca 1944 po kratki in mučni bolezni, spre-
mili na njegovi zadnji poti in mu darovali
številno vencev, vsem ki ste z nami soču-
stvovali, prisrčna hvala.
A Bling, v marcu 1944.
Zalujoča mati, sestra, bratje in svakinja.

Märth & Rass
Kohle-, Koks- und Baumaterialiengroßhandl.
Krainburg - Büro: Adolf-Hitler-Platz 15, Tel. 193
Lager: Savevorstadt und Veldeserstr. 12

Z žalostnim srcem naznanjamo vsem našim sorodnikom in znancem pretužno vest, da je naš nad vse ljubljeni sin in brat
Andrej Medved,
Grenadier,

Z žalostnim srcem naznanjamo tožno vest vsem sorodnikom in prijateljem, da je naš nad vse ljubljeni sin in brat
Prenar Mirko,
Grenadier,

ZAHVALA
Za številne izraze toplega sočutja, darovanja vencev in spremstva na zadnji poti v prerani grob, mojega moža
Franz Svetela
Izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom iskreno zahvalo. Priporočamo ga v blag spomin in molitev.
Am Strand, Krainburg v mesecu Aprilu.
Zalujoča družina Svetel-ova.

star komaj 20 let, umrl dne 10. III. 1944 v Lazaretu na južni fronti. Njegovo truplo počiva daleč od njegove mlie in drage mu rodne zemlje, katero je tako ljubil.
Počivaj v miru in lahka ti bodi tuja zemlja, v naših srcih boš pa živel vedno.
Stein, dne 30. marca 1944.
Zalujoči: Rosa in Anton, starši, Anton, brat, Mima, Vida in Stefka, sestre in sorodstvo.

v cvetoči mladosti, star komaj 21 let, padel 19. februarja 1944 na vzhodni fronti. Vsi, ki so ga poznali, vedo, kaj smo zgubili in kako velika je naša bol. A sedaj počiva tako daleč proč od svojih do skrajnosti potrth domačih. — Naj v miru počiva in lahka naj mu bo zemljica. V naših srcih pa bo živel vedno. Sladko snivaj!
Asp bei Veldes, v prilu 1944.
Zalujoči: oče, mati, brat Janko in sestrica Slavka.

Z neizmerno žalostjo naznanjamo vsem našim sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš najstarejši preljubljeni sin in brat
Johann Jasbetz,
Gefreiter in imetnik železnega križca II. kl.,
na daljnem Severu dne 3. marca 1944, padel. Šele 20 let star, je moral umreti za preljubo mu domovino. Priporočamo ga v blag spomin in molitev. Nepozabljeni nam.
Sevnica ob Savi, v marcu 1944.
Globoko Zalujoči: Ana in Janez Jazbe, mati, Soldat Franz, brat sedaj na fronti, Pavel in Anton, tri ostalo sorodstvo.

S potrthim srcem naznanjamo žalostno vest, da nas je za vedno zapustil nepozabni oče, stari oče in stric, gospod
Johann Tome,
posestnik,
v Vižmarjih št. 44. Pogreb predragega očeta je bil v sredo, dne 5. aprila 1944 ob 9. uri dopoldne na farno pokopališče v St. Vidu.
Vižmarje, dne 6. aprila 1944.

Umrl je naš dobi oče
Aleš Pekovz
dne 28. marca v 77. letu svoje starosti. Priporočamo ga v molitev vsem, ki so ga poznali.
Obenem se zahvaljujemo g. župniku Zupanu in dobrim sosedom za pomoč v težkih urah.
Katzendorf (Mače), v aprilu 1944.
Zalujoča žena, sestra, Marija in Manca.

Siditspiele

Allgemeine Filmtreuhand G. m. b. H.
Zweigstelle Veldes

ASSLING

11., 12., 13. IV.
Unsterblicher Walzer
Für Jugendliche zugelassen!
14., 15., 16., 17. IV.
Man rede mir nicht von Liebe
Für Jugendliche nicht zugelassen!

KRAINBURG

11., 12., 13. IV.
Wunschkonzert
Für Jugendliche zugelassen!
14., 15., 16., 17. IV.
Romanze in Moll
Für Jugendliche nicht zugelassen!

LAAK

11., 12., 13. IV.
Der Himmel auf Erden
Für Jugendliche zugelassen!
14., 15., 16. IV.
Geliebter Schatz
Für Jugendliche nicht zugelassen!

RADMANNSDORF

11., 12., 13. IV.
Der Sündenbock
Für Jugendliche zugelassen!
14., 15., 16. IV.
Altes Herz wird wieder jung
Für Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

VELDES

12., 13. IV.
Die Gattin
Für Jugendliche nicht zugelassen!

14., 15., 16. IV.
Dr. Crippen an Bord
Für Jugendliche nicht zugelassen!

NEUMARKTL

12., 13. IV.
Sommer, Sonne, Erika
Für Jugendliche zugelassen!
15., 16. IV.
Kongo-Express
Für Jugendliche zugelassen!

STEIN

11., 12., 13. IV.
Kongo-Express
Für Jugendliche zugelassen!
14., 15., 16., 17. IV.
Manege
Für Jugendliche nicht zugelassen!

ST. VEIT

15., 16. IV.
Ich vertraue Dir meine Frau an
Für Jugendliche nicht zugelassen!

LITTAI

12., 13. IV.
Eine kleine Nachtmusik
Für Jugendliche zugelassen!
15., 16. IV.
Du gehörst zu mir
Für Jugendliche nicht zugelassen!

MIESS

15., 16. IV.
Damals
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Zu jedem Film die Deutsche Wochenschau!

Mali oglasi

Službo dobi

Išče se učenka, stara 14 do 16 let, ki ima veselje do specerijske trgovine. Poizve se pri K. Bote, Krainburg. 2890-1

Iščem pošteno dekle, ki zna nekoliko kuhati in za druga dela pri manjšem gospodinjstvu. — Vstop takoj. Ponudbe na K. B. Krainburg. 2909-1

Industrijski obrat, srednje velikosti v Krainburgu išče več obratnih strojnikov, popolnoma zmožnih službe z znanjem nemškega jezika. Dopisi pod št. 5440-1 na K. B. Krainburg. 2920-1

Služkinjo, ki je vajena tudi nekaj poljskega dela, išče obrtnik za Asling, Oskrbna v hiši. Ponudbe na K. B. Krainburg. 2920-1

Gospodinja ali postrežnico rabi takoj družina dveh oseb v Krainburgu. Naslov na K. B. Krainburg pod 2919-1.

Prodaj

Prodaj kravo, dobro mlekarico, po teluru. Cena RM 500.—. Jos. Šitar, Hl. Kreuz, Oberkrain. 2874-6

Prodaj kompletno stružnico še v dobrem stanju. Franz Markitseh, ključavničarstvo, Wart-Krainburg. 2881-6

Angorski kuncji naprodaj. Poizve se Koschatstraße 18, Domschale. 2865-6

Prodaj vola, 400 kg težkega, ali zamenjam za kravo, dobro mlekarico. Naslov pri K. B. Krainburg. 2888-6

Kupim

Kupim otroški športni voziček. Naslov: Mikitsch Fany, Zlatina št. 4, Vigaun. 2886-7

Novo ali dobro ohranjeno preprogo za kmetsko sobo kupim za vsako ceno, kakrnikoli velikost. Emilie Schkofitsch, Falkendorf 21, Krainburg. 2882-7

Kupim stroj za izdelavo cementno zavezne strešne opeke. Ponudbe na K. Bote Krainburg. 2860-7

Kupim mlatilnico s strelalnikom. Ponudbe na K. Bote Krainburg. 2861-7

Kupim športni ali globok otroški voziček. Dopisi na K. B. Krbg. 2851-7

Kupim plemenskega vola, ali zamenjam s kravo po teluru. — Kregar Andrej, Weichseldorf 59. 2821-7

Kupim pisalni stroj, za zameno dam oziroma dobavim posodo. — Josef Swonar, Faßbinderei, Windischgraz. 5412-7

Kupim dobre vinske sode od 500 litrov naprej. Naslov pri K. B. Krainburg. 2904-7

Kupim veliko mlatilnico, najraje široko. Naslov pri K. B. Krainburg. 2896-7

Kupim stružnik (Drechsler) z ali brez pribora. Kral Josef, Asling II. Krainburgerstraße 23. 2915-7

Kupim rabljen otroški voziček. Naslov pri K. B. Krainburg pod šifro „Nujno“. 2911-7

Kupim dobro ohranjeno tračno žago (Bandsäge) z vdelanim elektromotorjem in stikalnico za furnir (Furnirpresse). Johann Plaminšek, pohištveno mizarstvo s strojnimi obratom, Krainburg. 2921-7

Menjam

Menjam elektromotor 4½ ks za kosilni stroj. — Kregar Andrej, Weichseldorf 59. 2822-15

Zamenjam kredenco, mizo in 3 stole, dobro ohranjeno za dobro moško kolo. Istotam se menja novo Hohner harmoniko za kromatično ali kakšno navadno drugo. Razliko se doplača. Ponudbe na K. B. Krbg. 2868-15

Menjam skoro novo športno kolo za živalni stroj. Naslov: Kollman Anton, Zlatina št. 4, Vigaun. 2885-15

Menjam pletilni stroj za živalni stroj. Naslov se izve v K. Bote Krainburg pod „Dober stroj“. 2883-15

Menjam žepno ali ročno uro za dobro žensko ali moško kolo. — Praprotnik Marian, Wart št. 122, Krainburg. 2884-15

Menjam kratki paletot, prima lord—sukno, za moško kolo, po dogovoru. Ponudbe na K. Bote Krainburg. 2863-15

Kompletno transmisijo, 12 m dolgo, na krogljnih ležajih z različnimi jermenicami od 200 do 800 mm, zamenjam za lepe, suhe bukove plohe, 80 ali 100 mm močne. Franz Kremser, Maschinenbau, St. Veit a. d. Save. 2924-15

Menjam črn damski plašč in lico za dober barvast ali svetel plašč. Ponudbe na K. B. Krainburg. 2906-15

Zamenjam ročno slamoreznico za žrebe ali plemensko molzno kravo. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg. 2902-15

Zamenjam lucerno za črno delteljo. Jos. Šitar, Hl. Kreuz, Oberkrain. 2900-15

Menjam mlado kravo za zakol, lepe reje, težko 400 kg za plemenskega vola iste teže. Razliko doplačam po dogovoru. Bertonezel Andreas, Ladia, Nr. 13, Zwischenwässern. 2913-15

Dam v zameno plemenskega vola od 2 do 3 let starega za kravo, ki bi bila težka čez 400 kg po teluru ali ki bo v kratkem teltila. Gerkmann Johann, Unterfernig 36, Post Zirklach. 2916-15

Menjam klavirsko harmoniko na 80 basov in damski plašč za nove koncertne citre in za fotoaparati 6x9. Razliko doplačam. Ponudbe pod „Ugodna prilika“ na K. B. Krainburg. 2923-15

Mlad mož, ki je osamljen v tujini, si želi dopisovati z 18 letno gospodično z Gorenjske. Le resne dopise s sliko, ki se na zahtevo vrne, poslati na K. Bote Krainburg pod „Le Tebe iščem“ 2917-20.

Zamenjam otroško kolo za rabljene harmonike. Premk Anton Lager Assling K. I. G. 2899-15

Dopisi

Obrtnik, star 30 let, dobro vpehjan, želi spoznati prijetno in ljubko gospodično, ki ima stvarni in resni interes. Premoženje ni važno, eksistenca je zagotovljena. V svrhu nedeljkih stankov in skupnih izletov trenutno korespondirati na K. B. Krainburg pod „Odhajajoča zima“ 2856-21

Zenitve

32 letni gospod, dobro situiran, želi spoznati primerno mlajšo gospodično v svrhu poznejše zenitve. Samo resne ponudbe pridejo v poštev z navedbo točnega naslova. Diskretnost strogo zadržana. Cenjene dopise poslati na K. B. Krainburg pod šifro „Grenka, a srečna pomlad“ 2854-21

Mladenič, star 20 let, želi prijateljsko spoznati od 17—20 let staro dekle. Biti mora odkritosrečna in imeti goreče srce. Ponudbe s sliko poslati na K. Bote Krainburg pod „Cvetoča pomlad“ 2852-21

Mladenič, najlepših let, v stalni službi, želi poročiti dekle ali vdovo brez otrok, ki bi imela veselje do skupnega ognjišča, staro od 18—27 let, ki mora biti zdrava in vajena vsaj malo šivanja. Slika zaželena, ki se na željo vrne. Takojšnja zenitve je zadržana. Ponudbe na K. B. Krbg. pod šifro „Skupno ognjišče“ 2818-21

Fant, star 30 let, manjši posestnik, želi spoznati radi takojšnje zenitve dekle od 20—30 let staro. Dopisi na K. B. Krainburg pod „Takojšnja zenitve“ 2828-21

Izgubljeno

Zgubila sem v Krainburgu, dne 3. 4. ob dopoldanskem urah denarnico s 60 do 70 RM gotovine od apoteke Rauch do Zolnarja. Ker sem hči revne delavske družine, prosim poštenega najditelja, da mi vsoto proti nagradi vrne. Pošten najditelj naj se zgleda v Fa. Prach, Falkendorf, 125. 2908-22

V petek, 31. 3. mi je padel komat brez Leibkissen z voza od Naklas do (Križev) Hl. Kreuz. Najditelj naj ga odda proti nagradi na gostilno Beksel v Krainburgu. 2898-22

Dne 20. III. sem zgubila na postaji v St. Veitu ročno torbico. V torbici je bilo okoli 50 RM gotovine, legitimacija glasača se na ime Setnitscher Franziska, roj. 15. 11. 1919, izkaznica Kärntner Volksbunda in dve Re. hskleiderkarti. Ker sem zelo revnega stanja, prosim poštenega najditelja, da odda najdene stvari proti nagradi pri upravi Karaw. Bote v Krainburgu ali pa me pismeno obvestiti na naslov, ki je na legitimaciji. 5438-22

Reven delavec je v nedeljo 2. 4. v dopoldanskem vlaku v Krainburgu pozabil črn hubertus. Pošten najditelj se naproša, da ga vrne proti nagradi na K. Bote, Krainburg. 2926-22

V Veldesu je bila 12. marca zgubljena zlata zapestna ženska ura marke Doxa. Pošten najditelj se prosi odati je proti visoki nagradi v občini Veldes ali pri žandarmeriji. 5436-22

V Radmannsdorfu je bilo zgubljeno 3. aprila nalivno pero znane ke Pelikan, rdeče barve. Pošten najditelj se prosi oddati najdeno pero proti visoki nagradi pri blagajni kina v Radmannsdorfu. 5437-22

Razno

Kdo mi preskrbi knjigo „Jakoba Alešova“, III. del. Ponudbe na Zidar, Flödnig 71, Oberkrain. 2774-23

Nalja se je listnica z dokumenti na naslov Oblak Katarina, Sairachberg 26. Oglasi naj se osebo na naslov Koschatgasse 23, Krainburg. 2905-23

Lanenno seme, semenski oves, senf za zeleno krmo, sončnice, travno seme, se dobi pri Pungarschek, Krainburg-Wart, kakor tudi so za zalogi vrtna semena in njivski grah. 2922-23

500000
300000
200000

103 Millionen
11. Deutschen Reichs-Lotterie
LOSPreis RM JE KLASSE
3- 46- 24-

Prokorn
WIEN VI
MARIANFERSTR. 29

Zuversand ins Feld!

DARMOL-WERK
Dr. A. & L. SCHMIDGALL
WIEN

Der Erfolg jeder Mehrleistung wird noch gesteigert durch haushaltenden Verbrauch der erzeugten Güter. Wenn deshalb niemand mehr kauft, als er braucht, dann werden nicht wenige alles, sondern alle genug erhalten. — Dies gilt ebenso für DARMOL, das auch heute in steigendem Maße hergestellt wird.

Oster-Freude mit
5aas-Pulver für ihre Bäckerei

Wir müssen einteilen — dafür ist Krieg! Aber wer richtig einteilt, kommt auch aus — das weiß heute jede gute Hausfrau. Da sind beispielsweise die Eier, die wird niemand mehr sofort nach der Zuteilung aufbrauchen — damit sie weg sind — sondern man legt sie erst mal in

Garantol
das ist dann immer ein bescheidener aber kostbarer Vorrat im Haushalt

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Bekanntmachung

Die Ausgabe der neuen Kennkarten an die Kennkartenwerber erfolgt beim Landrat des Kreises Krainburg in nachstehender Reihenfolge:

Mittwoch 5. April 1944. 8—12 h und 14—17 h Buchstabe A-B
Donnerstag, 6. April 8—12 h und 14—17 h Buchstabe D-E
Freitag, den 7. April 8—12 h und 14—17 h Buchstabe E-G
Dienstag, den 11. April 8—12 h und 14—17 h
Mittwoch, den 12. April 8—12 h und 14—17 h Buchstabe H-K

Sozialversicherungskasse für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains in Krainburg

Öffentliche Zahlungsaufforderung

Bis zum 8. April 1944 sind die bis einschließlich Ende März 1944 fällig gewordenen Beiträge zu zahlen. Wenn die Zahlung durch mehr als 7 Tage verzögert wird, wird ein Säumniszuschlag von 2 v. H. der rückständigen Beiträge erhoben. Arbeitgebern, denen die Kasse eine Beitragsrechnung übersendet, wird bis zum Erhalt der Beitragsrechnung Zahlungsaufschub gewährt.

Arbeitgeber (mit Ausnahme der landwirtschaftlichen), die bisher noch keine Beitragsrechnung für Januar und Februar 1944 erhalten haben und landwirtschaftliche Arbeitgeber, denen bisher noch keine Beitragsrechnung für Oktober bis Dezember 1943 zugekommen ist, müssen bei der Kasse Auskunft über ihre Zahlungsverpflichtung einholen. Nicht fristgerecht eingezahlte Beiträge unterliegen der zwangsweisen Einbringung.

Klagenfurt, 8. April 1944.

Der Leiter: gez. Anton Tropper, Verwaltungsdirektor.

Arztlicher Sonntagsdienst

Krainburg:

Am 9. April 1944: Dr. Stanislaus Skul, Krainburg, Fröbelgasse.



Devo Volk Soldatenvolk

Gebirgstruppen in Ausrüstung und Einsatz Ausstellung

Klagenfurt, Gaumuseum Vom 5. April bis 16. Mai 1944

geöffnet täglich von 8 bis 18 Uhr

Eintritt frei!

Der Augen Scharbeit erleichtern



heißt für augengesunde Arbeitsplatzbeleuchtung sorgen, heißt vor allem: Blendung vermeiden. Gut gerichtetes OSRAM-Licht bewahrt vor leistungsmindernder Überanstrengung.

OSRAM

viel Licht für wenig Strom!

Alles-Kitt, die Schutzmarke für einen wasserfesten Universal-Klebstoff, ist ganz besonders geeignet für die Klebung von Glas und Porzellan. Dies hat sich bereits herumgesprochen. Was aber noch nicht so bekannt ist, ist dies: Wenn sehr poröse Material wie Leder, das viel Klebstoff verschluckt, darauf klebt werden soll, dann gehen Sie zunächst einen Grundanstrich auf die Lederstücke. Nach dem Trocknen wiederholen Sie dieses Verfahren mit nachfolgender Trocknung und dann feuchten Sie einen der beiden Teile zum drittenmal mit „Alles-Kitt“ an. Nach sofortigem Zusammenfügen beider Stellen halten Sie diese Bindung eine Zeit unter Druck und lassen mehrere Stunden oder noch besser nachts über die Klebung durchtrocknen. Für nichtsaugendes Material wie Glas, Marmor, Bakelit und ähnliche Kunststoffe genügt ein Anstrich auf beide Teile, die man trocken läßt und ein weiterer Anstrich auf nur einer Stelle mit nachfolgendem Zusammenfügen. Achten auch Sie beim Kauf auf die Schutzmarke „Alles-Kitt“ (20.770)



Schaffende Frauen in Waffenschmieden

schließen, schweißen, bohren, drehen, fräsen, montieren — sie sind geschickte Helferinnen im Arbeitseinsatz der Rüstung. Daheim aber verfolgen sie noch ihren Haushalt. Dabei ist ihnen die tüchtigste Helferin, Genügend lange eingeweichte Wäsche wird gut durchgestempelt und dann nur kurz zum Kochen gebracht. Ohne Reib- und Bürstarbeit wird so die Wäsche sauber. Das Waschpulver reicht aus, die Wäsche wird geföhnt und man schlägt zugleich Kohlenklaus ein Schnippchen.



Auch Arznei in Luftschützgepack!

Der Kampf um den Sieg verlangt die schnellste Gesundung jedes Kranken. Ärztliche Verordnungen müssen deshalb auch im Ernstfall des Luftkrieges eingehalten werden.

ASTA ARZNEIMITEL

Der Anbau von Beerenobst bringt höchsten Ertrag. Jetzt zum Pflanzen

JOHANNISBEER- UND HIMBEERPFANZEN

RM —20 bis —50 per Stück können noch geholt werden beim Ernährungsamt A Krainburg und Stein, Gärtnerei Mursteiner, Veldeser Schloß, Pfleiderer, Obstverkauf in Oberkrain, Podnart am Bahnhof. Pflanzenanweisung gratis.

Nasad jagodičastega sadja daje največji pridelek. Sedaj posadite

RIBEZLJEVE IN MALINJE SADIKE

Komad po RM —20 do —50 se še dobe pri Reichsernährungsamt A Krainburg in Stein, vrtnarjih Mursteiner, Veldeserschloß, Pfleiderer. Prodaja sadja na Gorenjskem, Podnart na kolodvoru. Navodilo za sajenje gratis.

JAVNA ZAHVLA

Podpisani se najtopleje zahvaljujemo vsem, ki so nam ob priliki požara v Langenfeldu dne 25. marca t. l. in še potem dalje pomagali z darovi in delom. Lapa hvala!

Bratje in sestra Smolej

Langenfeld Nr. 2.